

Brüssel, 1.6.2018
COM(2018) 394 final

2018/0218 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega muudetakse määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse
põllumajandustoodete ühine turukorraldus, määrust (EL) nr 1151/2012
põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, määrust (EL) nr 251/2014
aromatiseeritud veinitudete määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja
geograafiliste tähiste kaitse kohta, määrust (EL) nr 228/2013, millega kehtestatakse
põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ning määrust (EL)
nr 229/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere
väikesaarte jaoks**

{SWD(2018) 301 final} - {SEC(2018) 305 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Mitmeaastast finantsraamistikku 2021–2027 (edaspidi „mitmeaastane finantsraamistik“) käsitlevas komisjoni ettepanekus¹ on sätestatud ühise põllumajanduspoliitika (edaspidi „ÜPP“) eelarveraamistik ja põhisuunad. Selle alusel esitab komisjon määruste paketi, milles sätestatakse ÜPP õiguslik raamistik aastateks 2021–2027, ning mõjuhindangu, milles kaalutakse alternatiivseid võimalusi poliitika kujundamiseks. Ettepanekutes on aktide kohaldamise alguskuupäevana ette nähtud 1. jaanuar 2021 ja need on koostatud 27 liikmesriigist koosneva liidu jaoks, mis on kooskõlas Ühendkuningriigi teatega tema kavatsuse kohta astuda välja Euroopa Liidust ja Euratomist, tuginedes Euroopa Liidu lepingu artiklile 50, mille Ülemkogu sai 29. märtsil 2017.

Kõige hiljutisema ÜPP reformi üle langetati otsus 2013. aastal ning see viidi ellu 2015. aastal. Sellest alates on tingimused, milles reformi väljatöötamine toimus, oluliselt muutunud. Eelkõige:

põllumajandustoodete hinnad on märkimisväärselt langenud – survestajaks on olnud makromajanduslikud tegurid, geopoliitilised pinged ning muud jõud.

Kaubanduslääbirääkimiste rõhuasetus on nähtavamalt liikunud mitmepoolsetelt tehingutelt kahepoolsetele ning EL on maailmaturgude jaoks rohkem avatud.

EL on pühendunud uutele rahvusvahelistele kohustustele, mis puudutavad näiteks kliimamuutuste leevendamist (COP 21 kaudu) ja rahvusvahelise arengu laialdasi aspekte (ÜRO kestliku arengu eesmärkide kaudu), ning paremini reageerida geopoliitilistele arengusuundumustele, sealhulgas suuremahuline ränne.

Need nihked on käivitanud avaliku arutelu selle üle, kas 2013. aasta reform läheb piisavalt kaugele, et ÜPP suudaks asjakohaselt hakkama saada praeguste probleemidega, mis on seotud põllumajandusettevõtete sektori majandusliku tervise, keskkonnanahoiu, kliimamuutustega tegelemise ning tugeva majandusliku ja ühiskondliku struktuuri tagamisega ELi põllumajanduspiirkondades – arvestades eelkõige ilmnevate võimalustega võtta meetmeid kaubanduse, biomajanduse, taastuvenergia, ringmajanduse ja digimajanduse valdkonnas.

ÜPPd tuleb kaasajastada, et nende lahendamist vajavate probleemidega toime tulla, lihtsustades teostamist läbi võimalikult väikese halduskoormuse ning ühtlustades ELi muu poliitikaga, et maksimeerida panust komisjoni kümnesse prioriteeti ning kestliku arengu eesmärkidesse. Oma hiljuti avaldatud teatises mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise kohta tuletas komisjon meelde, et uuendatud ÜPP peab toetama üleminekut täielikult kestlikule põllumajandussektorile ja aitama arendada elujõulisi maapiirkondi, mis pakuvad ohutut ja kvaliteetset toitu enam kui 500 miljonile tarbijale. Euroopa vajab arukat, kestlikku ja konkurentsivõimelist põllumajandussektorit, et tagada ohutu, kvaliteetse, taskukohase, toitva ja mitmekesise toidu tootmine oma kodanikele ning tugev sotsiaal-majanduslik struktuur maapiirkondades. Uuendatud ühine põllumajanduspoliitika peab keskkonna ja kliimaga seotud kaugeleulatuvamate püüdluste kajastamise kaudu suurendama ELi tasandi lisaväärtust ning täitma kodanike ootusi seoses tervise, keskkonna ja kliimaga.

Vastavalt 2017. aasta tööprogrammis ette nähtule konsulteeris komisjon laialdaselt ÜPP lihtsustamise ja kaasajastamise teemal, maksimeerimaks poliitika panust komisjoni kümnesse

¹ [COM(2018) 322 final – mitmeaastase finantsraamistiku määrus].

prioriteeti ning kestliku arengu eesmärkidesse. Selle keskmes olid konkreetset poliitilised prioriteedid tulevikuks, ilma et see piiraks järgmises mitmeaastases finantsraamistikus ÜPP-le ettenähtud rahaeraldisi. Protsess hõlmas ulatuslikku konsulteerimist ning ÜPP tulemuslikkust käsitlevate kättesaadavate tõendite analüüsi, sealhulgas asjaomaseid õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) platvormiga seotud arvamusi.

Tulemused esitati 29. novembri 2017. aasta teatises pealkirjaga „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“. Teatis võimaldab pidada tulevase ÜPP teemalist struktureeritud dialoogi ELi institutsioonides ning samuti sidusrühmadega. Asjaomases poliitikadokumendis esitati tulevikukindla ÜPP ülesanded, eesmärgid ja võimalused, et see oleks lihtsam, arukam ja kaasaegsem ning juhiks üleminekut säästvamale põllumajandusele.

Komisjon tõi 2020. aasta järgse ÜPP peamiste prioriteetidena eelkõige esile suurema ambitsioonikuse seoses keskkonna- ja kliimameetmetega, parema toetuse suunamise ning kindlama tuginemise mõjusale uuringute, innovatsiooni ja nõustamise vahelisele seosele. Samuti nägi komisjon ÜPP tulemuslikkuse parandamiseks ette uue ühise põllumajanduspoliitika rakendamise mudeli, et viia poliitika kese nõuetele vastavuselt tulemuslikkusele ning suurema subsidiaarsuse abil tasakaalustada ELi ja liikmesriikide tasandi vahelist vastutust. Uue mudeli abil soovitakse edukamalt saavutada ELi eesmärgid, mis põhinevad strateegilisel kavandamisel, laialdastel poliitilistel sekkumismeetmetel ning ühtsetel tulemusnäitajatel, parandades seeläbi poliitikavaldkondade sidusust kogu tulevase ÜPP ulatuses ning teiste ELi eesmärkidega.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

ELi toimimise lepingu artiklis 39 on sätestatud ÜPP eesmärgid:

- tõsta põllumajanduse tootlikkust tehnilise progressi edendamise ning põllumajandusliku tootmise ratsionaalse arengu tagamise ja tootmistegurite, eelkõige tööjõu optimaalse kasutamise teel;
- selle kaudu kindlustada põllumajandusega tegeleva rahvastikuosa rahuldav elatustase, eelkõige põllumajandusega tegelevate inimeste isikutulu suurendamise teel;
- stabiliseerida turud;
- tagada varude kättesaadavus;
- tagada tarnete jõudmine tarbijani mõistliku hinna eest.

Käesolev ettepanek on täielikult kooskõlas ELi toimimise lepingu kohaste ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidega. Ettepanekuga kaasajastatakse ja lihtsustatakse nimetatud lepingu sätete kohaldamist.

Kooskõla liidu muude tegevuspõhimõtetega

Põllumajandus ja metsandus hõlmab 84 % ELi territooriumist. Mõlemad sektorid sõltuvad keskkonnast ja mõjutavad seda. Seetõttu käivitatakse mitme kavandatud ÜPP kohase eesmärgi saavutamiseks keskkonna- ja kliimameetmed kooskõlas ELi vastava poliitikaga.

On üldteada, et tarbimismudelid mõjutavad rahvatervist. Põllumajanduspoliitika on tänu seosele toiduga ning mõnikord ka toidu tootmise viisidega omakorda seotud tervishoiupoliitikaga. Ettepanekute kaudu tugevdatakse seoseid tervisepoliitikaga eelkõige selles osas, mis puudutab tervislikku toitumist ning antibiootikumide kasutamise vähendamist.

EL on väärtuslike põllumajandustoodete ja toiduainete peamine importija ja eksportija ning seega mõjutab toidusüsteeme väljaspool ELi. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 208 võetakse ettepanekus arvesse arengukoostöö eesmäärke, milles käsitletakse vaesuse kaotamist ja kestlikku arengut arengumaades, eelkõige tagades, et ELi toetusel põllumajandustootjatele ei ole mõju kaubandusele või on see mõju minimaalne.

Lõpuks, nagu ka teistes sektorites, saavad põllumajandus ja maapiirkonnad paremini ära kasutada uusi tehnoloogiaid ja teadmisi, eriti digitaalset tehnoloogiat. Ettepanekute kaudu tugevdatakse seoseid teaduspoliitikaga, tõstes teadmishetke korraldamise poliitika rakendamismudelid esikohale. Sarnaselt võimaldab rõhuasetus digitaliseerimisele siduda selle ELi digitaalse tegevuskavaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

ELTL artikli 43 lõige 2 seoses määruse (EL) nr 1308/2013 muudatustega; ELTL artikkel 114 ning artikli 118 esimene lõik seoses määruste (EL) nr 1151/2012 ja (EL) nr 251/2014 muudatustega; ELTL artikli 43 lõige 2 ja artikkel 349 seoses määruse (EL) nr 228/2013 muudatustega ning ELTL artikli 43 lõige 2 seoses määrusega (EL) 229/2013.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Euroopa Liidu toimimise lepingus sätestatud, et liit ja liikmesriigid jagavad pädevaust põllumajanduse valdkonnas, kehtestades ühise põllumajanduspoliitika, millel on ühised eesmärgid ja rakendatakse ühiselt. Praegune ÜPP rakendamise süsteem tugineb üksikasjalikele nõuetele ELi tasandil ning hõlmab ranget kontrolli, trahvimist ja auditeerimiskorda. Need eeskirjad on tihti kuni põllumajandustootja tasandini väga ettekirjutavad, kuid liidu väga varieeruvates põllumajandus- ja kliimatingimustes ei sobi soovitud tulemuse ja ELi tasandi lisaväärtuse saavutamiseks ülalt alla lähenemisviis ega kõikjal sama lahenduse pakkumine.

Käesoleva ettepaneku rakendamismudeli kohaselt kehtestab liit poliitilised alusparameetrid (ÜPP eesmärgid, üldised sekkumisviisid, põhinõuded), liikmesriigid aga kannavad suuremat vastutust ja annavad põhjalikumalt aru, kuidas nad täidavad eesmäärke ja saavutavad kokkulepitud sihid.

Suurem subsidiaarsus võimaldab võtta sellistest eesmärkidest ja sihtidest lähtuvalt paremini arvesse kohalikke tingimusi ja vajadusi. Liikmesriigid vastutavad ÜPP sekkumismeetmete kohandamise eest, et anda võimalikult suur panus ELi eesmärkide saavutamisse. Praeguste juhtimisstruktuuride – mille kasutamist tuleb jätkata, et tagada kõikide poliitiliste eesmärkide nimel tegutsemise tõhus seire ja nende eesmärkide täitmine – säilitamise kõrval saavad liikmesriigid rääkida rohkem kaasa toetusesaajate suhtes kohaldatava nõuete täitmiseks ja selle kontrollimiseks vajaliku raamistiku (sealhulgas kontrollide ja trahvide) väljatöötamises.

• Proportsionaalsus

Majanduslikud, keskkonnavalused ja sotsiaalsed probleemid, millega ELi põllumajandussektor ja maapiirkonnad peavad silmitsi seisma, vajavad ulatuslikku reageerimist, mis on vastavuses asjaomaste probleemide ELi mõõtmega. Liikmesriikidele antav suurem vabadus eesmärkide saavutamiseks olemasolevate poliitikavahendite valimisel ja kohandamisel ÜPP raames tulemustele suunatuma mudeli kaudu peaks veelgi vähendama tõenäosust, et ÜPP ületab meetmete proportsionaalse taseme.

- **Õigusakti valik**

Kuna algsed õigusaktid on kõik Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused, tuleb ka muudatused kehtestada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

ÜPP on tugevalt juurdunud Euroopa Liidu (EL) ülesehitusse ja arengusse. Asjaomane poliitika töötati välja kuuekümnendate alguses ELi toimimise lepingus sätestatud eesmärkide ümber ning sellest ajast alates on see läbinud mitu reformilainet, et parandada põllumajandussektori konkurentsivõimet, edendada maapiirkondade arengut, tegeleda uute probleemidega ning paremini vastata ühiskonna nõudmistele. Viimane ulatuslik reform võeti vastu 2013. aastal. **2013. aasta reformis** ühtlustati **ÜPP üldeesmärgid** vastavalt kolmele põhivaldkonnale:

- i. elujõuline toiduainetööstus
- ii. loodusvarade jätkusuutlik majandamine ja kliimameetmed
- iii. tasakaalustatud territoriaalne areng

Selleks et hinnata liikumist eespool osutatud eesmärkide saavutamise suunas ning tuvastada võimalikke eesseisvaid probleeme, soodustati laiaulatusliku konsulteerimisprotsessiga struktureeritud arutelu kõigi sidusrühmade, sh mittepõllumajanduslike osalejatega. Lisaks koguti ühise põllumajanduspoliitika tulemuslikkuse kohta tõendeid suure hulga selle kohta kättesaadava teabe põhjal (lühidalt kokku võetud lahtris 1 allpool), mis pakkus taustteavet ÜPP varasemate aastate saavutuste ja puuduste hindamisel, kuid eriti seoses kõige hiljutisema reformiga. See puudutab eelkõige järgmist:

- ühise seire- ja hindamisraamistiku kaudu kogutud teave, millega mõõdetakse ÜPP tulemuslikkust²;
- kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) jooksul teostatavad hindamisuuringud, et hinnata ÜPP praegusi eesmärke, mille kohta avaldatakse esimesed järeldused 2017. ja 2018. aasta jooksul³.

Tulemused, mis puudutavad edenemist eesmärkide saavutamise suunas, ning vastavad kättesaadavad toetussummad, mis on esitatud maaelu arengu programmide rakendamise aastaaruannetes;

- mõjuhinnanguga seotud täiendavad taustadokumendid, andmed, faktid ja arvud on avaldatud põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi veebilehel⁴.

² Kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ([ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused](#)) artikliga 10 ning komisjoni 22. juuli 2014. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 834/2014, milles sätestatakse [ühise põllumajanduspoliitika ühise seire- ja hindamisraamistiku kohaldamise eeskirjad](#).

³ Euroopa Komisjoni (2017) [hindamise ja uuringute kava 2017–2021](#), põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraat.

⁴ Vt https://ec.europa.eu/agriculture/statistics/facts-and-figures_en
https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/eco_background_final_en.pdf

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Toimus avalik arutelu rohkem kui 322 000 osalejaga, mis hõlmas struktureeritud dialoogi sidusrühmadega, viit ekspertide seminari, REFITi platvormi arvamusi, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee, Regioonide Komitee ning liikmesriikide parlamentide panust. Konsulteerimisel võeti arvesse ka põllumajandusturgude rakkerühma⁵ ja Corkis toimunud maaelu arengu konverentsi (2016)⁶ soovitusi.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Ekspertidelt ÜPPga seotud küsimustes tõendite/teadmiste kogumiseks korraldati ajavahemikus märtsist 2017 kuni veebruarini 2018 eriseminaride tsükkel. Nendel seminaridel said eksperdid ja komisjoni ametnikud vahetada arvamusi ning sõnastada peamisi järeldusi / küsimusi, mida võetakse arvesse kaasajastamisel ja lihtsustamisel.

Seminaridel leidsid käsitlemist viis küsimust, mis hõlmasid kõige olulisemaid valdkondi, kus esines puudujääke teadmistes ning lahkavamusi poliitikavahendite osas. Seminarid olid kavandatud sarnase meetoodika kohaselt, mis põhines järgmisel:

1. värskeimate kättesaadavate tõendite kogumine ekspertide, teadustöötajate, praktikute ja rahvusvaheliste institutsioonide tasandil;
2. keskendumine kohaliku tasandi praktilistele kogemustele;
3. uute tehnoloogiate/lähenemisviiside potentsiaali hindamine, et parandada konkreetse hõlmatud valdkonna tulevase poliitika kujundamist.

Seminaride ja esitluste kokkuvõtted on kättesaadavad aadressil https://ec.europa.eu/agriculture/events/cap-have-your-say/workshops_en

1. seminar. Keskkonna- ja kliimaprobleemide lahendamise parimad tavad (23.–24. märts 2017)

Sellel kahepäevasel seminaril osales arvukalt keskkonna- ja kliimaalaste probleemidega tegelevaid eksperte. Seminaril käsitleti järgmist:

- keskkonnavalaste vajaduste hindamiseks kättesaadavad vahendid;
- meetmete kasutuselevõtu parandamise meetodid (keskendudes käitumuslike lähenemisviiside rollile).

2. seminar. Riskijuhtimine (18.–19. mai 2017)

Kahepäevasel seminaril püüti põllumajanduskogukonda toetavaid vahendeid käsitlevates aruteludes koguda rohkem tõendeid, et paremini toime tulla tootmise, hinna ja sissetulekutega seotud riskidega. Seminaril käsitleti järgmist:

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/env_background_final_en.pdf

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/soc_background_final_en.pdf

⁵ Põllumajandusturgude rakkerühma aruanne (2016) „Turutulemuste parandamine: põllumajandustootjate positsiooni parandamine tarneahelas“.

⁶ Euroopa Komisjon (2016), „Cork 2.0: maaelu arengu Euroopa konverentsi veebisait.

- ELi turu turvaabinõudega seotud probleemid ning Ameerika Ühendriikides kehtiva riskijuhtimissüsteemi hiljutine areng;
- ELi tulevaste turgude küsimus, ELi põllumajanduskindlustuse ja edasikindlustuse sektor, avaliku ja erasektori partnerluse küsimus ning saagikindlustuse kava;
- riskijuhtimise käitumuslikud aspektid.

3. seminar. Toit ja seotud küsimused (31. mai 2017)

Toitu ja seotud küsimusi käsitleval seminaril vaadeldi ÜPP vastavust tervishoiupoliitikale ning selle suutlikkust lihtsustada põllumajandustootjate kohanemist tarbimismudelite muutustega. Suuremat tähelepanu vajab eelkõige antimikroobikumiresistentsuse küsimus.

4. seminar. Sotsiaal-majanduslikud küsimused (9. juuni 2017)

Sotsiaal-majanduslikke küsimusi käsitleval seminaril keskenduti majanduskasvu dünaamika analüüsile ning töökohtadele ELi põllumajanduslikus toidutööstussektoris. Vaadeldi ülemaailmse põllumajanduse ja toiduainetööstuse väärtusahela vahelisi seoseid ELis nii kontseptuaalsest kui ka praktilisest vaatenurgast, võttes aluseks juhtumiuuringud.

5. seminar. ÜPP keskkonna- ja kliimamõju mõõtmine (26. veebruar 2018)

Seminaril vaadeldi, milliseid peamisi poliitikaeesmärke saab seada ELi tasandil, kuidas neid saab rakendada liikmesriigi tasandil ning kuidas neid seirata, kontrollida ja hinnata.

• **Mõjuhindang**

Seadusandlikke ettepanekuid toetav mõjuhindang ja õiguskontrollikomitee arvamused on kättesaadavad saidil:

[Õiguskontrollikomitee mõju hindamise aruannete ja nendega seotud arvamuste loetelu](#)

Õiguskontrollikomitee esitas algul negatiivse arvamuse. Hinnanud ÜPP uuendamise ja lihtsustamise eesmärgi ja eri stsenaariumide põhjalikke analüüse, milles kasulikult rõhutatakse kompromissivõimalusi eri poliitikaeesmärkide vahel, leidis õiguskontrollikomitee, et aruandes tuleks paremini selgitada kavandatud uue rakendamismudeli otstarbekust, teostatavust ja toimimist. Nõutud täiendused lisati mõjuhindangu aruandesse, sealhulgas uut rakendamismudelit käsitlevasse erilisasse. Selle alusel esitas õiguskontrollikomitee reservatsioonidega positiivse arvamuse. Tunnustades aruandesse tehtud parandusi, nõudis õiguskontrollikomitee täiendavaid täpsustusi konkreetsete kaitsemeetmete kohta, et kindlakstehtud riske leevendada. Mõjuhindangu aruande 1. lisas (komisjoni talituste tödokument) on esitatud kohandused, mida tehti õiguskaitsekomisjoni nõuete täitmiseks.

Mõjuhindangu aruandes esitatakse ja arutatakse erinevaid poliitikavariante. Mõjuhindangu aruandes puudub eelistatud variant. Selle asemel katsetati ettepaneku erinevate elementide kombinatsioone, et saada teada, milline võiks olla optimaalne kombinatsioon.

Variantides katsetatakse peamiselt vastuolulisi lähenemisviise, et saavutada kindlaksmääratud eesmärgid:

1. keskkonna- ja kliimaalaste eesmärkide erinevad tasemed, keskendudes eesmärkide saavutamise kohustuslike ja vabatahtlike süsteemide võimalikele mõjudele;

2. erinevad võimalused põllumajandusettevõtete sissetuleku toetamiseks ning eelkõige asjaomase toetuse jaotamine erinevate põllumajandustootjate vahel, keskendudes võimalikule mõjule, mida see avaldab väikese ja keskmise suurusega põllumajandustootjatele;
3. ulatuslikumad sotsiaalmajanduslikud sekkumised, eelkõige maaelu arengu poliitika ning ajakohastamist käsitlevate valdkondadevaheliste lähenemisviiside alusel.

Esimese variandiga uuritakse vabatahtliku keskkonnakava potentsiaali, et suurendada keskkonna- ja kliimaalaseid püüdlusi. Samuti vaadeldakse riskijuhtimisvahendite võimalikku rolli põllumajandustootjate sissetulekute toetamisel madalamate otsetoetustega. Kaks allvarianti peegeldavad erinevaid liikmesriikide keskkonnaalaseid püüdlusi ning otsetoetustega seotud lähenemisviise uue rakendamismudel raames.

Teise variandi puhul on otsetoetused sihipärasemad ning tingimuste rakendamine on edasipüüdlikum, et parandada ÜPP ühist majanduslikku ja keskkonnaalast tulemuslikkust ning tegeleda kliimaprobleemide lahendamisega. Allvariantide väljatöötamisega soovitakse näitlikustada liikmesriikide püüdluste võimalikke erinevusi seoses keskkonna- ja kliimaalaste eesmärkidega.

Viimane variant rõhutab eelkõige keskkonnahooldust ja tööhõivet – ning suunab tähelepanu väikestele ja keskmise suurusega põllumajandustootjatele, et võimaldada töökohtade säilimist maapiirkondades. Liikmesriigid on kohustatud eraldama 30 % I samba maksetest, et anda lisatoetusi nelja kava jaoks, mis oleksid põllumajandustootjatele vabatahtlikud, seoses orgaanilise põllumajanduse, püsirohumaalade, looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade ning lineaarsete maastikuelementidega, et edendada kliimameetmete võtmist ning loodusvarade säästvat majandamist.

Mõjuhinnaangus juhitakse tähelepanu keerulistele kompromissidele, mis on omased poliitikale, mille kaudu soovitakse saavutada nii mitu erinevat eesmärki, kui põhinäitajaid on märkimisväärselt muudetud.

Oluline põhinäitaja on ÜPP toetuste tase. Komisjoni 2018. aasta mais avaldatud finantsraamistikku 2021–2027 käsitlevas teatises on kavandatud toetuste vähendamine 5 %, mis jääb mõjuhinnaangus käsitletud vahemikku.

Põllumajandusettevõtete sissetulekute puhul on olulised nii toetuste tase kui ka selle jagunemine. Piisava toetuse taseme ning seega ka põllumajandusettevõtte sissetulekute tagamine on peamine tulevikuprioriteet, et tagada toiduainetega kindlustatus, kliima ja keskkonnaga seotud püüdlused ning maaelu elujõulisus. **Toetuse parem suunamine** väikestele ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtetele ning looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladele võib aidata säilitada põllumajandusettevõtetes rohkem töökohti ning põllumajandustegevust kogu territooriumil ning seega tugevdada maapiirkondade sotsiaal-majanduslikku olukorda. Otsetoetuste jaotamist saab parandada piiramise ja lähenemisega. On selge, et igasugune variant, mille alusel jaotatakse olulisel määral otsetoetusi põllumajandusettevõtetele ja väiksema produktiivsusega piirkondadele, toob lühiajaliselt kaasa ELi konkurentsivõime vähenemise, kuid tõhustatakse keskkonnakaitset. Vähem selge on aga see, milline võiks olla meetmete asjakohane kombinatsioon, mis vähendaks negatiivseid mõjusid sissetulekutele, kuid samal ajal suudaks lahendada põllumajanduse valdkonna selliseid olulisi probleeme nagu keskkond ja kliima või sotsiaalsed ootused. See nõuab kohandusi, mis aitaksid parandada sektori nii sotsiaal-majanduslikku kui ka keskkonnaalast tulemuslikkust.

Sidusrühmadega peetud konsultatsioonide käigus esitatud tähelepanekutest ja analüüsides selgub, et see on võimalik eeldusel, et vajalikud lisameetmed, mis aitavad paremini saavutada **suuremaid keskkonna- ja kliimameetmete eesmäärke**, võimaldavad kasutada parimaid tavasid (nii traditsioonilise põllumajanduse kui ka selle muude vormide puhul), mis hõlmavad teadmisi, innovatsiooni ning uusimat asjakohast tehnoloogiat.

Analüüsis esitatud eeldusi ja tehtud valikuid arvestades on ÜPP majanduslike, keskkonnavalaste ja ühiskondlike eesmärkide saavutamiseks, samuti poliitika soovitud kaasajastamiseks ja lihtsustamiseks olemas kompromissivõimalused. Kokkuvõttes võib ümberjaotamine kaasa tuua hallatava mõju sissetulekutele ning toetada keskkonna- ja kliimameetmete soovitud kõrgemaid sihte ning teiste **ÜPP koostoimete** saavutamist. Kuid selleks peaksid sektor ja poliitika kasutama innovatsiooni ja tehnoloogiate pakutavaid võimalusi, mis juba võimaldavad kaasajastamist ja lihtsustamist.

Teised eeldused ja valikud küll kindlasti muudaksid täpsustatud tulemusi, kuid mitte põhiideed, mille kohaselt *peaks tulevase ÜPP eelistatud variant ühendama erinevate variantide kõige tulemuslikumaid elemente, kuid vältima nende nõrkusi, võttes võrdsete tingimuste tagamiseks ELis kasutusele vajalikud kaitsemeetmed*. Sellega kaasneb vajadus sissetulekutoetuse taseme ja jagunemise (st piiramine ja/või vähendamine), kliima- ja keskkonnavalaste eesmärkide, tingimuslikkuse, kaasajastamise stiimulite ja piisava subsidiaarsuse/lihtsustamise selgete kriteeriumide järele.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Kehtiva poliitika rakendamise keerukus on suuresti seotud rõhuasetusega ELi tasandil kehtestatud üksikasjalike eeskirjade järgimisele. Kavandatud uus rakendamismudel kõrvaldab ELi tasandi toetuskõlblikkuskriteeriumid, mis võimaldab liikmesriikidel määratleda toetuskõlblikkuse tingimused, mis vastavad kõige paremini nende konkreetsetele asjaoludele. Sellega peaks kaasnema oluline lihtsustamine.

ÜPP on aja jooksul arenenud järjestikuste reformide kaudu eri instrumentideks. Asjaomaste instrumentide koordineerimine on vahel osutunud keeruliseks. Käesoleva ettepaneku kohaselt koondatakse kõik erinevad ÜPP toetuste elemendid ühteainsasse ja sidusasse raamistikku, mis vähendab ÜPP rakendamise kaasnevat halduskoormust.

- **Põhiõigused**

Ettepanekus võetakse arvesse põhiõigusi ja järgitakse eeskätt Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid.

4. MÕJU EELARVELE

Komisjoni ettepanekus, mis käsitleb mitmeaastast finantsraamistikku aastateks 2021–2027 (COM(2018) 322 final), on ette nähtud, et märkimisväärne osa ELi eelarvest peaks jätkuvalt olema suunatud põllumajandusele, mis on ühine strateegilise tähtsusega poliitika. Seega soovitatakse, et ÜPP peaks pöörama rõhku oma põhitegevusele, mille kohaselt eraldatakse praeguste hindade juures 286,2 miljardit eurot Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondile (EAGF) ja 78,8 miljardit eurot Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondile (EAFRD).

Lisaks kõnealustest põllumajandusfondidest saadavatele vahenditele eraldatakse täiendavaid vahendeid „Euroopa horisont“ raames, sest kõnealune programm hõlmab 10 miljardit eurot teadusuuringute ja innovatsiooni toetamiseks toidu, põllumajanduse, maaelu arengu ja biomajanduse valdkonnas. EAGFis luuakse uus reserv põllumajandussektori lisatoetuste rahastamiseks. Reservi ühe aasta kasutamata summad kantakse üle järgmise aasta reservi.

Seoses otsetoetuste jaotamisega liikmesriikide vahel tehakse ettepanek, et kõik liikmesriigid, kelle otsetoetused moodustavad alla 90 % ELi keskmisest, jätkavad ajavahemikus 2014–2020 alanud protsessi ning vähendavad 50 % olemasolevat erinevust, saavutades 90 %. Kõik liikmesriigid annavad oma rahalise panuse, et ühtlustada liikmesriikidevahelisi otsetoetuste tasemeid. ÜPP strateegiakava määruises sätestatud liikmesriikidele eraldatavate otsetoetuste arvutamine toimub selle alusel.

Maaelu arengu jaoks on kavas tasakaalustada finantseerimist ELi ja liikmesriikide eelarvete vahel. Kooskõlas sellega, mis on ette nähtud Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidele, saab riikliku kaasrahastamise määrade suurendamisega Euroopa maapiirkondi avalikust sektorist üldjoontes samamoodi edasi toetada. Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi toetuse jaotamine põhineb poliitikaeesmärkidega seotud objektiivsetel kriteeriumidel ja võtab arvesse praegust jaotamist. Vähem arenenud piirkondade puhul tuleks jätkuvalt kasutada kõrgemaid kaasrahastamise määrasid, mida kohaldatakse ka teatavate meetmete suhtes, nagu LEADER ja juhtimisalaste kohustustega seotud toetused.

Liikmesriikidele võimaldatakse vahendite ülekandmisel teatud paindlikkust. Kuni 15 % asjaomastest otsetoetustest võib üle kanda EAFRD eraldistesse ja vastupidi. Suurema protsendi otsetoetustest võib EAFRD eraldistesse üle kanda nende sekkumismeetmete puhul, mis on seotud keskkonna- ja kliimaeesmärkidega ning noore põllumajandustootja tegevuse alustamise toetusega.

Üksikasjad ÜPP ettepaneku mõju kohta eelarvele on esitatud ettepanekuga kaasas olevas finantsselgituses.

5. MUU TEAVE

• Rakenduskavad ning järelvalve, hindamise ja aruandluse kord

Liikumine tulemuslikkusele orienteeritud poliitika suunas vajab kindla ja ühistel näitajatel tugineva tulemuslikkuse raamistiku väljatöötamist, mis võimaldab komisjonil hinnata ja seirata poliitika tulemuslikkust. Poliitika tulemuslikkuse seire ja hindamise puhul võetakse aluseks praegune **ühine seire- ja hindamisraamistik** ning otsetoetuste ja maaelu arengu seiresüsteem, kuid neid tuleb lihtsustada ja edasi arendada (sh kahe samba vahelist kooskõla). Asjakohaste näitajate väljatöötamine ning piisavate andmevoogude tagamine vajab lisainvesteeringuid.

Uus **tulemuslikkuse seire- ja hindamisraamistik** hõlmab kõiki tulevase ÜPP instrumente, nii ÜPP strateegiakavasid kui ka neid ÜPP elemente, mis ei ole hõlmatud ÜPP strateegiakavadega (mõned ühise turukorralduse osad, konkreetsete kavad). Tulemuslikkust mõõdetakse seoses poliitika erieesmärkidega, kasutades ühiste näitajate kogumit.

Uus mudel rajaneb järgmistel põhimõtetel:

- taustanäitajad on jätkuvalt asjakohased, sest need peegeldavad majanduse, keskkonna ja ühiskonna üldiste suundumuste olulisi aspekte ning mõjutavad tõenäoliselt tulemuslikkust.
- Piiratud, kuid sihipärasemad näitajad tuleks valida nii, et need peegeldaksid võimalikult täpselt seda, kas toetatud sekkumismeetmed aitavad saavutada eesmärgi võrreldes kindlaksmääratud lähtetasemega, ning kasutades selgeid määratlusi.

- Poliitika üldist tulemuslikkust hinnatakse mitu korda aastas mõjunäitajate põhjal. Poliitika tulemuslikkuse järelkontrollide puhul võetakse arvesse tulemusnäitajate tervikloetelu.
- Väljundnäitajad aitavad igal aastal siduda kulusid poliitika rakendamise tulemuslikkusega. Viimase puhul on tegemist iga-aastase aruandlusega, mis tugineb väljundnäitajate lootelule (peamiselt juba kättesaadav).
- Asjaomaste tulemusnäitajate usaldusväärsust saab toetada statistiliste ja haldusandmete koostoime kaudu, kuid selleks on vaja kvaliteedikontrollide süsteemi.

Sisuliselt nähakse ette vastutuste ja võimaluste muudatused ühtses raamistikus, mis on selgelt määratletud ja jõustatud, et saavutada üheaegselt mitu olulist eesmärki, nimelt lihtsustamine, tulemustele (mitte niivõrd kooskõlale) orienteeritus ning poliitika tõhusus ja tulemuslikkus.

Poliitika rakendamise jätkuva seire ja juhtimise põhielemendina nähakse ette iga-aastane tulemuslikkuse analüüs. Et iga-aastane tulemuslikkuse ülevaade oleks operatiivne, tuleb piisavad väljundnäitajad ning tulemusnäitajad esitada ühiselt ÜPP strateegiakava rakendamise aastaaruandes ehk nn *tulemuslikkuse aastaaruandes*. Liikmesriigid esitavad igal aastal aruande saavutatud tulemuste ja kantud kulude kohta, samuti ülevaate selle kohta, kui kaugel ollakse kogu perioodiks seatud eesmärkide saavutamisest, mida väljendatakse tulemusnäitajate väärtustena.

Hindamised toimuvad kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe⁷ punktidega 22 ja 23. Selles kokkuleppes kinnitasid institutsioonid, et olemasolevate õigusaktide ja poliitika hindamine peaks olema võimalike edasiste meetmete mõju hindamise aluseks. Hinnatakse programmi mõju kohapeal programmi näitajate ja eesmärkide ning üksikasjaliku analüüsi alusel, mil määral saab programm olla asjakohane, tulemuslik ja tõhus, pakub piisavalt Euroopa lisaväärtust ning on kooskõlas muude ELi poliitikavaldkondadega. Hindamised hõlmavad ka saadud kogemusi kõigi puuduste/probleemide kindlakstegemisel või iga võimalust meetmete või nende tulemuste edasisel parandamisel ning nende kasutamise/mõju maksimaalsel suurendamisel.

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei ole asjakohane.

- **Ettepaneku teatavate sätete üksikasjalik selgitus**

Ettepanek puudutab kolme määrust:

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse eeskirjad, kuidas toetada liikmesriikide koostatavaid Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) rahastatavaid ühise põllumajanduspoliitika strateegiakavu (ÜPP strateegiakavad), ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 (edaspidi: ÜPP strateegiakava määrus);
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 1306/2013 (edaspidi: ÜPP horisontaalmäärus);

⁷

Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni vahel 13. aprillil 2016 sõlmitud institutsioonidevaheline parema õigusloome kokkulepe ELT L 123, 12.5.2016, lk 1–14.

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, (EL) nr 251/2014 aromatiseeritud veiniproduktide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta, (EL) nr 228/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks, ning (EL) nr 229/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte jaoks. edaspidi: muutmismäärus).

Nende määruste kombineerimisel kohandatakse ÜPP-d, joondades selle eesmärgid Junckeri poliitiliste prioriteetide ja kestliku arengu eesmärkidega, lihtsustades samaaegselt poliitika rakendamist. Tänu ELi tasandi toetuskõlblikkuskriteeriumide kõrvalejätmisele on ÜPP rohkem kohandatud kohalikule olukorrale. Liikmesriigid saavad riigi tasandil kindlaks määrata suurema osa toetuskõlblikkuse tingimustest, et need vastaksid konkreetsele olukorrale. Samal ajal vähendatakse kontrollidega seotud halduskoormust, piirates otsest seost ELi tasandi toetuskõlblikkuse tingimuste ning lõplike toetusesaajate vahel.

Eesmärgiga veelgi täiustada põllumajanduse, toiduainete ja maapiirkondade kestlikku arengut, keskendutakse ÜPP üldeesmärkides põllumajandusettevõtete majanduslikule elujõulisusele, vastupanuvõimele ja taastuvusele ning sissetulekule, keskkonna- ja kliimaalase tulemuslikkuse suurendamisele ning maapiirkondade sotsiaal-majandusliku struktuuri tugevdamisele. Lisaks neile on valdkondadevaheline eesmärk maapiirkondades teadmiste jagamise, innovatsiooni ja digiülemineku edendamine.

ÜPP-l on järgmised konkreetsed eesmärgid:

- toetada elujõuliste põllumajandusettevõtete sissetulekut ja vastupanuvõimet kogu ELi territooriumil, et toetada toiduga kindlustatust;
- suurendada konkurentsivõimet ja turule orienteeritust, pöörates erilist tähelepanu teadusuuringutele, tehnoloogiale ja digiüleminekule;
- parandada põllumajandustootjate positsiooni väärtusahelas;
- panustada kliimamuutuste leevendamisse ja nendega kohanemisse ning säästvasse energiasse;
- edendada säästvat arengut ja selliste loodusvarade tõhusat majandamist nagu vesi, muld ja õhk;
- panustada elurikkuse kaitseks, edendada ökosüsteemi teenuseid ning säilitada elupaiku ja maastikke;
- olla atraktiivne noorte põllumajandustootjate jaoks ja soodustada ettevõtluse arengut maapiirkondades;
- edendada tööhõivet, majanduskasvu, sotsiaalset kaasatust ning kohalikku arengut maapiirkondades, sealhulgas biomajandust ning säästvat metsandust;
- parandada ELi põllumajanduse reageerimist ühiskonna nõudlusele toidu ja tervise osas, siia alla kuulub nii ohutu, toitev ja säästev toit kui ka loomade heaolu.

Neid eesmarke täites peavad liikmesriigid tagama ÜPP toetuste lihtsustamise ja toimivuse. Määruses osutatud sekkumisliikide alusel kehtestavad nad sellised sekkumised, mis on asjakohased nende olude jaoks. Liikmesriigid peavad pöörama erilist tähelepanu keskkonna- ja kliimaalastele eesmärkidele, põlvkondade vahetusele ning poliitika rakendamisele.

kaasajastamisele, keskendudes teadmiste ja nõuannete paremale kasutamisele ning uutele (digitaalsetele) tehnoloogiatele.

Liikmesriigid esitavad oma kavandatud sekkumismeetmed, et saavutada ÜPP strateegiakavas ELi kohased eesmärgid. Õigusaktidega sätestatakse asjaomase ÜPP strateegiakava sisu eeskirjad ja komisjon kontrollib kavasad ning kinnitab need. ÜPP strateegiakavades on ühitatud suurem osa ÜPP toetusvahendeid, mida rahastatakse EAGFst (sh sektoripõhised programmid, mis on kuni praeguseni loodud ühise turukorralduse määruse alusel) ja EAFRDst. Nii luuakse igas liikmesriigis üksainus ja sidus sekkumisstrateegia. Liikmesriigid seavad ÜPP strateegiakavades eesmärgid, mida nad soovivad saavutada programmiperioodi jooksul, kasutades selleks ühiselt määratletud tulemusnäitajaid.

Pärast ÜPP strateegiakava kehtestamist teavitavad liikmesriigid igal aastal rakendamisel tehtud edusammudest, kasutades ühist näitajate süsteemi. Liikmesriigid ja komisjon jälgivad edusamme ning hindavad sekkumismeetmete tulemuslikkust.

Allpool esitatud jaos antakse teavet kolme määruse eriomase sisu kohta.

ÜPP strateegiakava määrus

I jaotises esitatakse määruse kohaldamisala ja mõisted.

II jaotises esitatakse ÜPP üldeesmärgid ja erieesmärgid, mida liikmesriigid peavad saavutama oma strateegiakavas kavandatud sekkumismeetmete kaudu. III jaotises esitatakse paljud ÜPP strateegiakavade ühised nõuded ning elemendid, mida kohaldatakse mitmete sekkumiste suhtes. Ühised nõuded puudutavad vastavust üldpõhimõtetele ning põhiõigustele, nagu konkurentsimoonutuste vältimine, siseturu arvesse võtmine ja mittediskrimineerimine ning WTO omamaiseid toetusi käsitlevate eeskirjade järgimine. Need hõlmavad ka nõudeid seoses ÜPP kavades määratletavate selliste erielementidega nagu põllumajandusmaa, põllumajandustegevus, tegelik põllumajandustootja, noor põllumajandustootja. Selles jaos kirjeldatakse tingimuslikke kohustusi (kohustused, mida iga põllumajandustootja peab täitma, mis puudutavad häid põllumajandustavasid, kuid samuti ELi õigusaktidest tulenevaid kohustusi) ning vajadust põllumajandusettevõtetele suunatud hästi toimivate nõustamisteenuste järele.

Lõpuks esitatakse selles jaotises sekkumisliigid, mida liikmesriigid võivad kasutada ÜPP strateegiakava rakendamiseks. Asjaomaste sekkumismeetmete liikide näol on tegemist ulatuslike sekkumiskategooriatega, mida liikmesriigid võivad kasutada oma ÜPP strateegiakavas.

IV jaotises on esitatud finantssätted. Eelkõige hõlmavad need rahaeraldise liikmesriigi kohta ja fondi kaupa ning nendega määratletakse fondidevaheliste eraldiste ümberpaigutamise paindlikkus. Kõnealuse jaotisega on ette nähtud EAFRDst antava toetuse määrad seoses avaliku sektori kuludega liikmesriikides ning sätestatakse konkreetsete eesmärkide jaoks vähimad ja suurimad rahalised eraldised.

V jaotises sätestatakse ÜPP strateegiakavade eeskirjad. Selles märgitakse, milliseid elemente peavad liikmesriigid ÜPP strateegiakava koostamisel arvesse võtma ning milline peab olema selle vähim sisu, sealhulgas eesmärgid ja finantsplaneerimine. Jaotises selgitatakse ka seda, milliste eeskirjade alusel kinnitab komisjon ÜPP strateegiakavad ning kuidas on asjaomaseid kavasad võimalik muuta.

VI jaotises sätestatakse vajalikud koordineerimise ja juhtimise elemendid. Selles määratakse kindlaks liikmesriikide asutuste kohustused seoses ÜPP strateegiakavade kohaste

konkreetsete ülesannetega. Jaotise sätete kohaselt luuakse seirekomisjon, hõlmamaks kõiki sidusrühmi. Samuti luuakse võrgustikud, mis peavad hõlbustama ÜPP strateegiakavade edukat rakendamist. Asjaomased võrgustikud luuakse nii liikmesriigi kui ka ELi tasandil. Lõpetuseks nähakse selles jaotises ette Euroopa innovatsioonipartnerluse loomine, et julgustada teadmiste ja innovatsiooni vahetust.

VII jaotises kehtestatakse tulemuslikkuse seire- ja hindamisraamistik, milles sätestatakse eeskirjad, mille kohta ja millal peavad liikmesriigid teavitama ÜPP strateegiakava kohaldamisel tehtud edusammudest, ning edusammude seire ja hindamise eeskirjad. Asjaomane jaotis sisaldab eelkõige tulemuspreemiat käsitlevaid eeskirju, mida kohaldatakse heade keskkonna- ja kliimaalaste tulemuste puhul.

Lisaks sisaldavad VIII ja IX jaotis konkurentsieeskirju, milles selgitatakse, kuidas tuleb konkreetseid riigiabi eeskirju kohaldada, ning lõppsätteid, kus määratakse kindlaks, millised määrused tunnistatakse kehtetuks ning millal uus määrus jõustub.

ÜPP horisontaalmäärus

Soovitatakse säilitada kehtiv ÜPP kahesambaline struktuur, milles I samba üldiselt kohaldatavaid iga-aastaseid meetmeid täiendavad II samba mitmeaastase programmipõhise lähenemiseviisi kohaseid riiklikke ja piirkondlikke eripärasid peegeldavad meetmed. Kuid uus ÜPP kontseptsioon 2020. aasta järgseks perioodiks näeb ette suuremat subsidiaarsust, mille tõttu saavad liikmesriigid paremini kohandada mõlema samba kohaseid rakendusmeetmeid vastavalt tegelikule olukorrale ning põllumajandustootjate konkreetsetele oludele. Suurem subsidiaarsus tähendab ÜPP juhtimisega seotud vastutuse tasakaalustamist ning Euroopa Liidu, liikmesriikide ja põllumajandustootjate vahelise uue suhte loomist.

Selle alusel kohandatakse praegust ÜPP horisontaalmäärust uuele rakendamismudelile ning sellega antakse liikmesriikidele poliitika rakendamisel suurem paindlikkus (kooskõlas nende kohalike vajadustega), vähendatakse bürokraatiat toetusesaajate jaoks ning minnakse üle tulemuspõhisele poliitikale.

Liikumine ELi tasandil nõuetele vastavuselt tulemuslikkusele nõuab poliitika kaudu saavutatavate eesmärkide selget kindlaksmääramist: asjaomased eesmärgid sätestatakse jällegi ELi tasandil. Tulemuspõhisema poliitikamehhanismi suunas liikumiseks minnakse üle tehingute seaduslikkuse ja korrektsuse tagamiselt tulemuslikkuse ja ELi põhinõuete järgimise tagamisele, millele aitavad kaasa näiteks ühtne haldus- ja kontrollisüsteem või juhtorganid (makseasutused, koordineerivad asutused, pädevad asutused ja sertifitseerimisasutused). ÜPP-le iseloomulikud stabiilsed ja usaldusväärsed juhtimisstruktuurid jäävad alles.

Lisaks rahastamissätetele sisaldab ÜPP horisontaalmäärus jätkuvalt sätteid kontrollide ja karistuste, tingimuste täitmise kontrollimise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi üldpõhimõtete kohta. Selle tulemusena sätestatakse määruses rahastamis-, haldus- ja kontrollisüsteemide eeskirjad, kontrollimise ja heakskiitmise menetlused (iga-aastane raamatupidamisarvestuse kontrollimine ja heakskiitmine ning iga-aastane tulemuslikkuse kontrollimine ja heakskiitmine) ning vastavuse kontroll.

Käesolev määrus hõlmab mitmeid lihtsustamise elemente. Esiteks peegeldab uus iga-aastane tulemuslikkuse kontrollimine ja heakskiitmine üleminekut üksiku toetusesaaja nõuetele vastavuselt poliitika tulemuslikkusele liikmesriikides.

Lisaks nähakse määrusega ette makseasutuste arvu vähendamine ning koordineeriva asutuse ja sertifitseerimisasutuse rolli tugevdamine vastavalt uuele rakendamismudelile. See muudab süsteemi läbipaistvamaks ning teeb selle rakendamise nii riigiasutustele kui ka komisjonile vähem koormavaks. Kooskõlas finantsmäärusega kehtestatakse ühtse auditi kontseptsioon ning komisjoni auditite arvu võib vähendada.

Muutmismäärus

Komisjoni teatistes toidutootmise ja põllumajanduse tuleviku kohta kinnitatakse ÜPP põhielemendina turule orienteeritust, kuid rõhutatakse ka keskkonnasäästlikkuse ja kliimamuutusega seotud probleeme. Lisaks asetatakse põllumajandussektor otse toiduainete ja kodanike sellekohase murega seotud arutelu keskmesse, tuletades meelde, et „poliitika kõige tähtsam ülesanne on aidata põllumajandustootjatel ette näha toitumisharjumustega seotud arengusuundumusi ning kohandada tootmist vastavalt turusignaalidele ja tarbijate nõudmistele“. Kuna ELi tasandil on sätestatud üksikasjalikud eeskirjad, mis võivad takistada vajalike kohanduste tegemist, annab reform võimaluse vajalike muudatuste elluviimiseks. ÜPP peaks lisaks tegelema kodanike murega seoses säästva põllumajandustootmisega.

Seetõttu nähakse ette määruse (EL) nr 1308/2013 struktuuri ja põhiomaduste säilitamine, muutes piiratud arvul sätteid, mille puhul võetakse arvesse majanduslikke, keskkonnavalaseid ja ühiskondlikke muutusi, mis on toimunud pärast määruse jõustumist 2014. aastal.

Esiteks nähakse ette varasemalt määruses (EL) nr 1308/2013 kehtestatud sektoripõhiste sekkumismeetmete kohaste sätete kustutamine, sest kõiki tulevase ÜPP sekkumismeetmeid reguleeritakse ÜPP strateegiakava määruse kohaselt ning need sisalduvad liikmesriikide strateegiakavas, et tagada ÜPP sekkumismeetmete parem sidusus.

Teiseks, kuigi järjestikused 2008. ja 2013. aasta veinipoliitika reformid on üldiselt seatud eesmärgid saavutanud, mille tulemuseks on majanduslikult elujõuline veinisektor, on esile kerkinud uued majanduslikud, keskkonna- ja kliimaprobleemid. Seetõttu nähakse määruses asjaomaste probleemidega tegelemiseks ette mitu konkreetset kehtivate eeskirjade muudatust.

Kolmandaks rõhutati komisjoni teatistes toidutootmise ja põllumajanduse tuleviku kohta, et geograafilised tähised tuleb teha põllumajandustootjatele ja tarbijatele atraktiivsemaks ning muuta süsteem hõlpsamini hallatavaks. Seetõttu tehakse ettepanek muuta praegusi geograafilistele tähistele kehtivaid ning neljas põhiaktis kajastuvaid eeskirju, seades sihiks lihtsama geograafiliste tähiste süsteemi, geograafiliste tähiste kiirema registreerimise ja tõhusama tootekirjelduste muudatuste heakskiitmise. Asjaomaste muudatustega soovitakse luua lihtsustatud geograafiliste tähiste süsteem, mis oleks tarbijatele arusaadavam, hõlpsamini edendatav ning vähendaks süsteemi juhtimise halduskulusid.

Veinide geograafiliste tähistega seotud eeskirjade puhul aitab ELi kontrolli piirdumine taotluste ilmsete vigade kontrollimisega, intellektuaalomandiõiguste eeskirjade eraldamine muudest tootekirjelduses kehtestatud nõuetest ning samuti liikmesriikidele õiguse andmine otsustada muudatuste üle, mis ei avalda mõju ELi tasandil, lihtsustada heakskiitmisprotsessi, lühendada tähtaegu, kasutada ressursse ratsionaalselt kooskõlas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kaksikpõhimõttega. Samamoodi soovitakse mõne konkreetse menetluse, näiteks vastulausemenetluse lihtsustamisega muuta heakskiitmisprotsess tõhusamaks.

Veinide „kaitstud päritolunimetuse“ määratluse selgitamine aitab tootjarühmadel kasutada uusi sorte, mis on vajalik reageerimiseks kliimamuutustele, ning võimaldab taotlusi asjakohaselt põhjendada kooskõlas viinamarjakasvatuse ja veinivalmistamise olukorraga.

Samuti nähakse ette geograafiliste tähiste kaitse tugevdamine geograafiliste tähiste võltsimise vastu kinnipeetud ja transiidikaupade puhul.

Veinide geograafiliste tähiste suhtes ette nähtud lihtsustamist tuleb kohaldada ka põllumajandustoodete ja toiduainete suhtes, et tagada mõistlik kavade vaheline sidusus ning tuua eespool osutatud eelised ka asjaomase sektori geograafilise tähisega toodete tootjateni. Aromatiseeritud veinide geograafiliste tähiste kava, kuhu kuulub 3 350 geograafilisest tähisest vaid viis tähist, ei saa olla operatiivne ning see tuleks liita teise kavaga – põllumajandustoodete ja toiduainete kava on asjakohane, sest see hõlmab juba alkoholseid jooke.

Lisaks nähakse määrusega ette sätted, mille kohaselt võtavad EL ja liikmesriigid siseriiklikesse õigusaktidesse üle kohustused hiljutise Maailma Kaubandusorganisatsiooni ministrite otsuste kontekstis, eelkõige seoses ekspordisubsiidiumide.

Lõpuks tehakse ettepanek jätta välja mitu aegunud sätet, muu hulgas puudutab see suhkrusektorile kehtiva tootmise reguleerimise süsteemi ja nõudeid, mis aegusid 2016.–2017. turustusaastal.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, määrust (EL) nr 251/2014 aromatiseeritud veiniproduktide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta, määrust (EL) nr 228/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ning määrust (EL) nr 229/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte jaoks

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2, artiklit 114, artikli 118 esimest lõiku ja artiklit 349,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁸,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust⁹,

võttes arvesse kontrollikoja arvamust,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni 29. novembri 2017. aasta teatises Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“ on sätestatud tulevase ühise põllumajanduspoliitika („ÜPP“) probleemid, eesmärgid ja suunad pärast 2020. aastat. Kõnealused eesmärgid sisaldavad muu hulgas ÜPP tulemuspõhisemaks muutmise vajaduse täitmist, põllumajanduse, metsanduse ja maapiirkondade kaasajastamise ning majandusliku, sotsiaalse, keskkonna- ja kliimaalase jätkusuutlikkuse edendamist ning toetusesaajate suhtes kohaldatavate liidu õigusaktidega seotud halduskoormuse vähendamisele kaasaaitamist.
- (2) Kuna ÜPP peab tõhusamalt reageerima liidu, rahvusvahelisel, liikmesriikide, piirkondlikul, kohalikul ja põllumajandusettevõtete tasandil ilmnevatele probleemidele ja võimalustele, on oluline ühtlustada ÜPP juhtimist ning parandada selle tulemuslikkust liidu eesmärkide saavutamisel ning vähendada märkimisväärselt halduskoormust. Tulemuslikkusel põhineva ÜPP rakendamismudeli (edaspidi „rakendamismudel“) kohaselt peaks liit kehtestama poliitilised alusparameetrid, näiteks ÜPP eesmärgid ja põhinõuded, samas kui liikmesriikidel tuleks kanda

⁸ ELT C , , lk .

⁹ ELT C , , lk .

suuremat vastutust eesmärkide täitmisel ja sihtide saavutamisel. Tänu suuremale subsidiaarsusele on võimalik paremini arvesse võtta kohalikke tingimusi ja vajadusi, kohandades toetust nii, et sellest oleks liidu eesmärkide saavutamisel kõige rohkem kasu.

- (3) ÜPP sidususe tagamiseks peaksid kõik tulevase ÜPP sekkumismeetmed moodustama osa strateegilisest toetuskavast, mis hõlmaks teatud valdkondlikke sekkumismeetmeid, mis on varem sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1308/2013¹⁰.
- (4) Määruse (EL) nr 1308/2013 II lisas on sätestatud teatavad määruse kohaldamisalasse kuuluvaid sektoreid käsitlevad mõisted. Suhkrusektorit käsitlevad mõisted, mis on sätestatud kõnealuse lisa II osa B jaos, tuleks välja jätta, sest need ei ole enam kohaldatavad. Selleks et ajakohastada kõnealuses lisas nimetatud muid sektoreid käsitlevad mõisted, võttes arvesse uusi teaduslikke andmeid või turu arengut, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu õigusakte, mis sisaldavad nende mõistete määratluste muudatusi. Eriti tähtis on see, et komisjon korraldaks ettevalmistuse ajal asjakohased konsultatsioonid, sealhulgas ekspertidega. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Seega tuleks välja jätta kõnealuse lisa II osa A jao punktis 4 komisjonile antud õigus muuta inuliinisiirupi määratlust.
- (5) Määruse (EL) nr 1308/2013 I osa tuleks lihtsustada. Liigsed ja vananenud mõistete määratlused ja sätted, millega antakse komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, tuleks välja jätta.
- (6) Määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 23 punktis a sätestatud liidu toetuse piirnorme haridusasutustes puu- ja köögiviljade ning piima ja piimatoodete pakkumiseks tuleks ajakohastada.
- (7) Määruse (EL) nr 1308/2013 II osa I jaotise II peatüki 2.–6. jaos sisalduvad sätted, mis käsitlevad toetuskavasid, tuleks välja jätta, sest kõik neis sektorites võetavad sekkumismeetmed sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses .../...¹¹ (ÜPP strateegiakava määrus).
- (8) Võttes arvesse viinapuude tegeliku kasvuala vähenemist mitmes liikmesriigis aastatel 2014–2017 ning sellest tulenevat võimalikku tootmiskadu, peaks liikmesriikidel olema võimalik määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 63 lõikes 1 nimetatud alade kindlaksmääramisel, mille jaoks väljastatakse uus luba uusistutuseks, valida kas olemasolev baasmäär või protsendimäär kogu nende territooriumi tegelikust viinapuude kasvualast 31. juuli 2015. aasta seisuga, mida suurendatakse ala võrra, mis vastab määruses (EL) nr 1234/2007 sätestatud alale, millele antakse istutusõigused, mida saab asjaomases liikmesriigis 1. jaanuaril 2016 loaks ümber vormistada.

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus .../..., millega kehtestatakse eeskirjad, kuidas toetada liikmesriikide koostatavaid Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) rahastatavaid ühise põllumajanduspoliitika strateegiakavu (ÜPP strateegiakavad), ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 (ELT L ...,, lk ...).

- (9) Liikmesriikide eeskirju veiniviinamarjasortide liigitamise kohta tuleks muuta, et lisada varem välja jäetud veiniviinamarjasordid *Noah*, *Othello*, *Isabelle*, *Jacquez*, *Clinton* ja *Herbemont*. Tagamaks, et liidu veinitootmine muutub haiguskindlamaks ning et kasutatakse muutuvate ilmastikutingimuste suhtes kohanemisvõimelisemaid viinamarjasorte, tuleks liidus lubada istutada veinitootmise jaoks liigi *Vitis Labrusca* sorte ning liikide *Vitis vinifera*, *Vitis Labrusca* sortide ja muude perekonna *Vitis* liikide ristamisel saadud sorte.
- (10) Selleks et tootjad saaksid kasutada muutuvate ilmastikutingimuste suhtes kohanemisvõimelisemaid ning haiguskindlamaid viinamarjasorte, ei tuleks lubada toota päritolunimetusega tooteid mitte ainult *Vitis vinifera* liiki kuuluvatest viinamarjasortidest, vaid ka liigi *Vitis vinifera* ja muude perekonna *Vitis* liikide ristamisel saadud viinamarjasortidest.
- (11) Vastavussertifikaate ja veini impordi analüüsiaruandeid käsitlevate sätete kohaldamisel tuleks arvesse võtta rahvusvahelisi kokkuleppeid, mis on sõlmitud kooskõlas ELi toimimise lepinguga.
- (12) Päritolunimetuse mõiste määratlus tuleks viia kooskõlla intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepinguga¹² (TRIPS-leping), mis kiideti heaks nõukogu otsusega 94/800/EÜ¹³ ja eelkõige selle artikli 22 lõikega 1, st nimetus peab näitama, et toode on pärit teatud piirkonnast või teatud kohast.
- (13) Ühtse otsustusprotsessi tagamiseks seoses määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 96 nimetatud riiklikus eelmenetluses esitatud kaitsetaotluste ja vastuväidetega, tuleks komisjonile õigel ajal ja korrapäraselt teatada liikmesriigi poolt kooskõlas määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 96 lõikega 5 komisjonile edastatud kaitsetaotlusega seotud menetluse algatamisest liikmesriigi kohtus või muudes asutustes. Komisjonile tuleks anda rakendamisvolitused, et sellistel asjaoludel ja vajaduse korral peatada taotluse kontrollimine kuni siseriiklik kohus või muu riiklik asutus on otsustanud liikmesriigi taotluse hindamise küsimuse üle riiklikus eelmenetluses.
- (14) Geograafiliste tähiste registreerimine tuleks muuta lihtsamaks ja kiiremaks, eraldades intellektuaalomandi eeskirjadele vastavuse hindamise muudele toote spetsifikatsiooni nõuetele vastavuse hindamisest ning turustamisstandardeid ja märgistamist käsitlevatele eeskirjadele vastavuse hindamisest.
- (15) Liikmesriigi pädeva asutuse tehtud hindamine on menetluse oluline osa. Liikmesriikidel on teadmised, oskusteave ning juurdepääs andmetele ja asjaoludele, mistõttu on neil parimad võimalused hinnata, kas esitatud teave on õige ja tõepärane. Seetõttu peaksid liikmesriigid tagama, et hindamise tulemus, mis on nõuete kohaselt dokumenteeritud koonddokumendis, milles esitatakse toote spetsifikatsiooni asjaomaste osade kokkuvõte, on usaldusväärne ja õige. Võttes arvesse subsidiaarsuse põhimõtet, peaks komisjon seejärel taotlused läbi vaatama, tagamaks, et neis ei ole ilmseid vigu ning et arvesse on võetud liidu õigusakte ja väljaspool taotluse esitanud liikmesriiki tegutsevate sidusrühmade huvisid.
- (16) Vastuväidete esitamise menetluse tähtaega tuleks pikendada kolme kuuni, et tagada, et kõikidel huvitatud isikutel on piisavalt aega kaitsetaotluse analüüsimiseks ning

¹² Mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voor (1986–1994) – lisa 1 – lisa 1C – intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide leping (WTO) (EÜT L 336, 23.12.1994, lk 214).

¹³ Nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsus 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994), (EÜT L 336, 23.12.1994, lk 1).

võimalus esitada vastuväide. Selle tagamiseks, et vastuväiteid menetletakse vastavalt määrusele (EL) nr 1308/2013 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1151/2012¹⁴ sama korra kohaselt ning et seega on liikmesriikidel võimalus kooskõlastada oma territooriumil asuvate füüsiliste isikute või seal asutatud juriidiliste isikute vastuväited kooskõlastatult ja tulemuslikult, tuleks füüsiliste või juriidiliste isikute vastuväited esitada nende elukoha või asukoha liikmesriigi ametiasutuste kaudu. Vastuväidete läbivaatamise menetluse lihtsustamiseks tuleks komisjonile anda volitused lükata vastuvõetamatu vastuväide kaitse alla võtmise rakendusaktiga tagasi. Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 111 sätestatud komisjoni rakendusvolitused võtta vastu eraldi rakendusakt vastuvõetamatu vastuväite tagasilükkamise kohta tuleks seepärast välja jätta.

- (17) Menetluse tõhustamiseks ja päritolunimetuste või geograafiliste tähiste kaitse alla võtmise ühtsete tingimuste tagamiseks tuleks komisjonile anda rakendamisolitused võtta vastu rakendusakte, millega võetakse päritolunimetus või geograafiline tähis kaitse alla ilma kontrollimenetlust algatamata, kui kaitsetaotlusele ei ole esitatud ühtegi vastuvõetavat vastuväidet. Juhtudeks, kui esitatakse vastuvõetav vastuväide, tuleks komisjonile anda rakendamisolitused võtta vastu rakendusakte, millega päritolunimetus või geograafiline tähis võetakse kaitse alla või lükatakse taotlus pärast uurimismenetluse elluviimist tagasi.
- (18) Võttes nõuetekohaselt arvesse TRIPS-lepingut, eriti selle artikleid 22 ja 23, ning üldist tolli- ja kaubanduskokkulepet¹⁵ (GATT), sealhulgas selle V artiklit transiidivabaduse kohta, mis mõlemad kiideti heaks nõukogu otsusega 94/800/EÜ ning mille mõlema eesmärk on tugevdada päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kaitset ning võidelda tõhusamalt võltsimisega, tuleks määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 103 lõikega 2 antud kaitset laiendada kaupadele, mida veetakse transiitveosena läbi liidu tolliterritooriumi, ja kaupadele, mida müüakse interneti teel või muude e-kaubanduse vahendite kaudu.
- (19) Päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitset peaks olema võimalik tühistada, kui seda enam ei kasutata või kui määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 95 nimetatud taotleja enam seda kaitset ei soovi.
- (20) Võttes arvesse tarbijate üha suurenevat nõudlust uuenduslike viinamarjasaaduste järele, mille tegelik alkoholisisaldus on määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osas viinamarjasaadustele sätestatud minimaalsest tegelikust alkoholisisaldusest väiksem, peaks selliseid uuenduslikke viinamarjasaaduseid olema võimalik toota ka liidus.
- (21) Tuleb sätestada alkoholitustatud ja osaliselt alkoholitustatud viinamarjasaaduste määratlused. Nende mõistete määramisel võetakse arvesse Rahvusvahelise Viinamarja- ja Veiniorganisatsiooni (OIV) resolutsioonides OIV-ECO 433-2012 „*Beverage Obtained By Partial Dealcoholisation of Wine*“ („Veini osalise alkoholitustamise tulemusel saadud jook“) ja OIV-ECO 523-2016 „*Wine With An Alcohol Content Modified by Dealcoholisation*“ („Alkoholitustamisega muudetud alkoholisisaldusega vein“) sätestatud määratlusi.
- (22) Tagamaks, et veinisektori toodete märgistamise ja esitlemise eeskirju kohaldatakse ka alkoholitustatud või osaliselt alkoholitustatud viinamarjasaaduste suhtes, et kehtestada eeskirjad, millega reguleeritakse alkoholitustamise protsessi teatud alkoholitustatud või osaliselt alkoholitustatud viinamarjasaaduste tootmisel liidus, ning eeskirjad, mis

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT L 343, 14.12.2012, lk 1).

¹⁵ Mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voor (1986–1994) – lisa 1 – lisa 1A – üldine tolli- ja kaubanduskokkulepe (WTO) (EÜT L 336, 23.12.1994, lk 1).

käsitlevad sulgurite kasutamise tingimusi veinisektoris, et tagada tarbijate kaitse teatud jookidega seostatavate teatud sulgurite ning ohtlikest materjalidest valmistatud sulgurite, mis võivad joogi saastada, eksitava kasutamise eest, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu õigusakte seoses määruse (EL) nr 1308/2013 asjakohaste sätete muutmisega. Eriti tähtis on see, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid peetaks kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada võrdne osalemine delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning neil ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, kus arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

- (23) Tootmise eeskirjad ja suhkrusektori suhtes kohaldatavad nõuded aegusid 2016.–2017. turustusaasta lõpus. Määruse (EL) nr 1308/2013 artikkel 124 ning artiklid 127–144 on nüüdseks aegunud ja tuleks välja jätta.
- (24) Peale selle on määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 189 sätestatud kanepi importi käsitlevad eeskirjad ebavajalikud ja aegunud ning tuleks välja jätta.
- (25) Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklid 192 ja 193 tuleks välja jätta, sest need meetmed ei ole enam vajalikud, kuna tootmise reguleerimine suhkrusektoris on lõpetatud. Selleks et tagada liidu turu piisav varustamine kolmandatest riikidest importimise teel, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused imporditollimaksude kohaldamise peatamiseks suhkruroo- ja suhkrupreedimelassi suhtes.
- (26) Nairobis peetud kümnendal WTO ministrite konverentsil vastu võetud WTO ministrite 19. detsembri 2015. aasta otsuses, mis käsitleb ekspordikonkurentsi,¹⁶ on sätestatud ekspordikonkurentsi meetmete eeskirjad. Seoses eksporditoetustega nõutakse WTO liikmetelt, et nad kõrvaldaksid oma eksporditoetuste õigused alates kõnealuse otsuse kuupäevast. Seepärast tuleks määruse (EL) nr 1308/2013 artiklites 196–204 sätestatud eksporditoetusi käsitlevad sätted välja jätta.
- (27) Seoses ekspordikrediidi, ekspordikrediiditagatiste ja kindlustusprogrammide, põllumajandustooteid ekspordivate riiklike kaubandusettevõtete ja rahvusvahelise toiduabiga peaksid liikmesriikide meetmed järgima WTO ministrite otsuses sätestatud eeskirju. Kuna liit ja selle liikmesriigid on WTO liikmed, peaksid sellised riiklikud meetmed vastavalt liidu ja rahvusvahelisele õigusele vastama WTO ministrite 19. detsembri 2015. aasta otsuses sätestatud eeskirjadele.
- (28) Komisjoni aegunud aruandluskohustused seoses piima ja piimatoodete turuga, koolikavade ulatuse laiendamise ja konkurentsieeskirjade kohaldamisega põllumajandussektoris tuleks välja jätta. Mesindussektoriga seotud aruandluskohustus tuleks lisada määrusesse .../... (*ÜPP strateegiakava määrus*).
- (29) Võttes arvesse, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1306/2013,¹⁷ tunnistatakse kehtetuks määrusega .../... (*ÜPP strateegiakava määrus*), tuleks turustamisstandardite ja kaitstud päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja

¹⁶ WT/MIN(15)/45, WT/L/980

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).

traditsiooniliste nimetustega seotud kontrolle ja karistusi käsitlevad sätted lisada määrusesse (EL) nr 1308/2013.

- (30) V osa III peatükis sisalduvad põllumajandussektori kriisiabireservi käsitlevad sätted tuleks välja jätta, sest kriisiabireservi käsitlevad ajakohastatud sätted nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses .../...¹⁸ (*horisontaalmäärus*).
- (31) Võttes arvesse, et aromatiseeritud veinide geograafilisi tähiseid on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 251/2014¹⁹ alusel vähe registreeritud, tuleks nende toodete geograafiliste tähiste kaitse õigusraamistikku lihtsustada. Aromatiseeritud veinide ja muude alkoholsete jookide suhtes, välja arvatud piiritusjoogid ja määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osas loetletud viinamarjasaadused, tuleks kohaldada sama õiguskorda ja samu menetlusi nagu teiste põllumajandustoodete ja toiduainete suhtes. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1151/2012 kohaldamisala tuleks laiendada ka nendele toodetele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 251/2014 tuleks muuta, et võtta arvesse kõnealust muudatust, mis puudutab selle pealkirja, kohaldamisala, mõisteid ja sätteid seoses aromatiseeritud veinitoodete märgistamisega Määruse (EL) nr 251/2014 kohaselt kaitstud nimetuste puhul tuleks tagada sujuv üleminek.
- (32) Määruses (EL) nr 1151/2012 sätestatud kaitstud päritolunimetuse, kaitstud geograafilise tähise ja garanteeritud traditsiooniliste toodete registreerimisega seotud menetlusi tuleks ühtlustada ja lihtsustada tagamaks, et uute nimetuste registreerimine võtaks vähem aega. Vastuväitemenetlust tuleks lihtsustada.
- (33) Tuleks sätestada konkreetsed erandid, millega võimaldatakse kasutada muid nimetusi koos garanteeritud traditsioonilise toote registreeritud nimetusega. Komisjon peaks kehtestama garanteeritud traditsiooniliste toodete nimetusi sisaldavate tähiste kasutamisele ülemineku perioodi vastavalt tingimustele, mida kohaldatakse kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste jaoks juba kehtestatud üleminekuperioodide suhtes.
- (34) Määruses (EL) nr 1151/2012 sätestatud toote spetsifikatsioonide muutmise heakskiitmise menetlust tuleks lihtsustada, eristades üksteisest liidu ja standardmuudatused. Kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega peaksid toote spetsifikatsioonide standardmuudatuste heakskiitmise eest vastutama liikmesriigid ning komisjon jääks vastutama liidu muudatuste heakskiitmise eest.
- (35) Määruse (EL) nr 228/2013²⁰ ja määruse (EL) nr 229/2013²¹ kohaste finantsmeetmete jaoks eraldatud rahaliste vahendite summasid tuleks ajakohastada.
- (36) Seega tuleks määrusi (EL) nr 1308/2013, (EL) nr 1151/2012, (EL) nr 251/2014, (EL) nr 228/2013 ja (EL) nr 229/2013 vastavalt muuta.
- (37) Tuleks kehtestada üleminekukord kaitstud päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja garanteeritud traditsiooniliste toodete kaitse- ja registreerimistaotluste jaoks, mis on

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu [...] määrus ühise põllumajanduspoliitika rahastamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 1306/2013 (ELT L ..., ..., lk...).

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta määrus (EL) nr 251/2014 aromatiseeritud veinitoodete määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 1601/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 84, 20.3.2014, lk 14).

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 228/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks (ELT L 78, 20.3.2013, lk 23).

²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 229/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte jaoks ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1405/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 41).

esitatud enne käesoleva määruse jõustumist, ning määruse (EL) nr 1308/2013 artiklites 29–60 ette nähtud oliivõli ja lauaoliivide, puuviljade ja köögiviljade, veini, mesinduse ja humala, toetuskavade raames enne 1. jaanuari 2021 kantud kulude jaoks.

- (38) Selleks et tagada sujuv üleminek määruses (EL) .../... (*ÜPP strateegiakava määrus*) sätestatud uuele õigusraamistikule, tuleks määruse (EL) nr 1308/2013 muudatusi käsitlevaid sätteid seoses abikavade ja kriisireserviga põllumajandussektoris ning määruste (EL) nr 228/2013 ja (EL) nr 229/2013 muudatusi käsitlevaid sätteid kohaldada alates 1. jaanuarist 2021.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 1308/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1308/2013 muudetakse järgmiselt.

- (1) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõige 2 jäetakse välja;
- (b) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

- „3. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kasutatakse käesoleva määruse kohaldamisel Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) .../...* [*horisontaalmäärus*] ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) .../...** [*ÜPP strateegiakava määrus*] sätestatud mõisteid.
- 4. Kooskõlas artikliga 227 on komisjonil õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse II lisas sätestatud sektoreid käsitlevaid mõisteid niivõrd, kui see on vajalik nende mõistete ajakohastamiseks turu arenguid silmas pidades.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) .../... ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus 1306/2013 (ELT L ..., ..., lk ...).

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) .../..., millega kehtestatakse eeskirjad, kuidas toetada liikmesriikide koostatavaid Euroopa Põllumajanduse Tagatistfondist (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) rahastatavaid ühise põllumajanduspoliitika strateegiakavu (ÜPP strateegiakavad), ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 (ELT L ..., ..., lk ...).“;

- (2) Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 5

Riisi ümberarvestuskursid

Komisjon võib võtta vastu rakendusaktid, millega määratakse kindlaks töötlemise eri etappidel oleva riisi ümberarvestuskursid.

Need rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 229 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.“

- (3) Artikkel 6 jäetakse välja.
- (4) II osa I jaotise II peatükki muudetakse järgmiselt:

- (a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„II PEATÜKK

Haridusasutustes puu- ja köögiviljade ning piima ja piimatoodete pakkumise toetus“;

- (b) rubriik „1. jagu“ ja selle pealkiri jäetakse välja;
(c) artiklit 23a muudetakse järgmiselt:

- i) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, ei tohi artikli 23 lõikes 1 osutatud toetus, mis on eraldatud toodete jagamiseks koolikava raames, kaasnevateks haridusmeetmeteks ja seonduvate kulude katteks, ületada 220 804 135 miljonit eurot kooliaasta kohta.

Nimetatud üldpiirnormati piires ei tohi toetus ületada:

- (a) koolipuuvilja ja -köögivilja puhul 130 608 466 miljonit eurot õppeaasta kohta;
(b) koolipiima puhul 90 195 669 miljonit eurot õppeaasta kohta.“;

- ii) lõike 2 kolmanda lõigu viimane lause jäetakse välja;

- iii) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriik võib üks kord kooliaasta jooksul kuni 20 % oma kummastki soovituslikust eraldisest üle kanda, ületamata seejuures lõikes 1 sätestatud toetuse üldpiirmäära 220 804 135 miljonit eurot.“;

- (d) 2.–6. jagu, mis hõlmavad artikleid 29–60, jäetakse välja.

- (5) Artikli 63 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid väljastavad igal aastal load uusistutustele, mis moodustavad kas

- a) 1 % kogu nende territooriumi tegelikust viinapuude kasvualast, nagu see mõõdeti eelmise aasta 31. juulil, või
b) 1 % alast, mis moodustab nende territooriumi tegeliku viinapuude kasvuala, nagu see mõõdeti 2015. aasta 31. juulil, ning kooskõlas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklitega 85h, 85i ja artikli 85k nende territooriumil tootjatele antud istutusõigustega hõlmatud ala, mis on 1. jaanuaril 2016 kättesaadav istutusõiguste loaks muutmiseks, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 68.“

- (6) Artikli 81 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, liigitavad liikmesriigid veiniviinamarjasordid, mida nende territooriumil võib veini tootmiseks istutada, taasistutada või pookida.

Liikmesriigid võivad liigitada veiniviinamarjasorte, kui:

- a) asjaomane sort kuulub *Vitis vinifera* või *Vitis Labrusca* liiki või

- b) asjaomane sort on *Vitis vinifera*, *Vitis Labrusca* liigi ja muude perekonna *Vitis* liikide ristand.

Kui veiniviinamarjasort jäetakse esimeses lõigus osutatud liigitusest välja, tuleb see sort välja juurida 15 aasta jooksul alates selle väljajätmisest.“

(7) Artikli 90 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui ELi toimimise lepingu kohaselt sõlmitud rahvusvahelistes lepingutes ei ole sätestatud teisiti, tuleb lõikes 1 osutatud toodete importimisel esitada:

a) lõigetes 1 ja 2 osutatud tingimuste täitmist tõendav sertifikaat, mille peab toote päritoluriigis koostama pädev asutus ja mis on lisatud komisjoni avaldatavasse loetellu;

b) toote päritoluriigi määratud asutuse või osakonna koostatud analüüsiaruanne, kui toode on mõeldud otsetarbimiseks.“

(8) II osa II jaotise 1. peatüki 1. jaos lisatakse 4a alajagu:

„4a alajagu

Kontrollid ja karistused

Artikkel 90a

Turukorralduseeskirjadega seotud kontrollid ja karistused

1. Ilma et see piiraks määruse (EL) [*horisontaalmäärus*] artikli 57 alusel vastu võetud veinisektorit käsitlevate õigusaktide kohaldamist, kohaldavad liikmesriigid veinisektorit käsitlevate liidu eeskirjade rikkumise korral proportsionaalseid, tõhusaid ja hoiatavaid halduskaristusi vastavalt määruse (EL) [*horisontaalmäärus*] I peatüki IV jaotisele.
2. Liidu vahendite ning liidu veinide identiteedi, päritolu ja kvaliteedi kaitsmiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 227 vastu delegeeritud õigusakte seoses järgnevaga:
 - a) isotoopide analüüside andmepanga loomine, mis aitaks liikmesriikide kogutud proovide põhjal avastada pettust;
 - b) kontrolliasutusi ja nende vastastikust abi reguleerivad eeskirjad;
 - c) liikmesriikide tulemuste ühiskasutust reguleerivad eeskirjad.
3. Komisjon võib võtta vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse kõik vajalikud meetmed seoses järgnevaga:
 - a) menetlused, mis on seotud liikmesriikide endi andmepankadega ja isotoopide analüüside andmepangaga, mis aitab avastada pettust;
 - b) menetlused, mis on seotud kontrolliasutuste- ja organite vahelise koostöö ja abiga;
 - c) lõikes 3 osutatud kohustuse suhtes eeskirjad turustusnormide täitmisega seotud kontrollimise läbiviimiseks, eeskirjad nõuete järgimise kontrollimise eest vastutavate asutuste kohta, samuti kontrolli sisu, sageduse ja turustusetapi kohta, mille suhtes kontrolli kohaldatakse.

Need rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 229 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.“

- (9) Artiklit 93 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:
- „a) „päritolunimetus“ – nimetus, mida kasutatakse artikli 92 lõikes 1 osutatud toote kindlaksmääramiseks:
- i) toote kvaliteet või omadused tulenevad peamiselt või eranditult teatavast geograafilisest keskkonnast ning selle iseloomulikest looduslikest ja vajaduse korral inimteguritest;
 - ii) toode on pärit teatavast kohast, piirkonnast või erandjuhul riigist;
 - iii) toodetud ainult kõnealusest geograafilisest pärit viinamarjadest;
 - iv) selle tootmine toimub kõnealuses geograafilises piirkonnas ning
 - v) see on saadud viinamarjasortidest, mis kuuluvad *Vitis vinifera* liiki või *Vitis vinifera* liikide ja muude perekonna *Vitis* liikide ristandite hulka;“;
- (b) lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:
- „c) täidavad lõike 1 punkti a alapunktides i–v osutatud nõudeid ning“;
- (c) lõige 4 asendatakse järgmisega:
- „4. Lõike 1 punkti a alapunkti iv ja punkti b alapunktis iii osutatud tootmine peab hõlmama igasuguseid toiminguid alates viinamarjade koristamisest kuni veinivalmistamise lõpuni, kuid mitte valmistusjärgset protsessi.“
- (10) Artikli 94 lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:
- „Taotlused nimetuste kaitsmiseks päritolunimetuste või geograafiliste tähistena peavad hõlmama:“.
- (11) Artiklisse 96 lisatakse lõiked 6 ja 7:
- „6. Liikmesriik teavitab viivitamata komisjoni, kui siseriiklikus kohtus või muus riiklikus asutuses on algatatud mis tahes menetlus seoses kaitse taotlusega, mille liikmesriik on komisjonile edastanud vastavalt lõikele 5.
7. Vajaduse korral võib komisjon võtta vastu rakendusakte, et peatada artikli 97 lõikes 2 osutatud taotluse kontrollimine, kuni siseriiklik kohus või muu riiklik asutus on otsustanud seoses sellise kaitsetaotluse vastuvõtmisega, mille kohta liikmesriik on leidnud, et tingimused riiklikus eelmenetluses on täidetud vastavalt lõikele 5.
- Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 229 lõigetes 2 või 3 osutatud menetlust kohaldamata.“
- (12) Artikli 97 lõiked 2, 3 ja 4 asendatakse järgmisega:
- „2. Komisjon kontrollib kaitsetaotlusi, mis ta saab vastavalt artiklile 94 ja artikli 96 lõikele 5. Ta kontrollib taotlusi, et teha kindlaks ilmsed vead ning võtab arvesse asjaomase liikmesriigi riikliku eelmenetluse tulemust.
- Komisjoni tehtav kontrollimine ei tohiks kesta kauem kui kuus kuud alates liikmesriigilt taotluse saamise kuupäevast. Kui nimetatud ajavahemik on pikem, esitab komisjon selle viivituse põhjused taotlejatele kirjalikult.

3. Kui komisjon käesoleva artikli lõike 2 kohaselt tehtud kontrollimise tulemusel leiab, et artiklites 93, 100 ja 101 sätestatud tingimused on täidetud, võtab ta vastu rakendusakti, mis käsitleb artikli 94 lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendi ning riikliku eelmenetluse käigus tehtud tootespetsifikaadi avaldamise viite *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamist.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 229 lõigetes 2 või 3 osutatud menetlust kohaldamata.

4. Kui komisjon käesoleva artikli lõike 2 kohaselt tehtud kontrollimise tulemusel leiab, et artiklites 93, 100 ja 101 sätestatud tingimused ei ole täidetud, võtab ta vastu rakendusakti, millega lükatakse taotlus tagasi.

Need rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 229 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.“

- (13) Artiklid 98 ja 99 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 98

Vastuväidete esitamise menetlus

Kolme kuu jooksul alates artikli 94 lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendi *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeva võivad õiguspärast huvi omavad liikmesriigi või kolmanda riigi asutused või kõik füüsilised või juriidilised isikud, kes asuvad või on asutatud kolmandas riigis, esitada komisjonile vastuväite kavandatava kaitse vaidlustamiseks. Vastuväide peab olema nõuetekohaselt põhjendatud.

Kõik õiguspärast huvi omavad füüsilised või juriidilised isikud, kes asuvad või on asutatud muus liikmesriigis kui kaitsetaotluse edastanud liikmesriigis, võivad esitada vastuväite selle liikmesriigi asutuste kaudu, kus ta asub või on asutatud, piisava ajavaruga, nii et vastuväited on võimalik esitada esimeses lõigus osutatud ajavahemiku jooksul.

Artikkel 99

Kaitse alla võtmise otsus

1. Kui komisjon ei ole saanud vastuvõetavat vastuväidet vastavalt artiklile 98, peab ta vastu võtma rakendusaktid, milles käsitletakse kaitse alla võtmist. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 229 lõigetes 2 või 3 osutatud menetlust kohaldamata.
2. Kui komisjon on saanud vastuvõetava vastuväite, võtab ta vastu rakendusaktid, milles käsitletakse kaitse alla võtmist või taotluse tagasilükkamist. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 229 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.
3. Käesoleva artikli kohaselt antud kaitse ei piira muude liidu sätete kohaldamist, milles käsitletakse asjaomaste toodete nõuetele vastavust, eelkõige toodete turule laskmist, turustamist ning toidu märgistamist.“

- (14) Artiklisse 103 lisatakse lõige 4:

- „4. Lõikes 2 osutatud kaitset tuleb kohaldada ka selliste kaupade suhtes, mis sisenevad liidu tolliterritooriumile ilma liidu tolliterritooriumil vabasse

ringlusse laskmata, ning selliste kaupade suhtes, mida liidus müüakse e-kaubanduse kaudu.“

- (15) Artikkel 106 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 106
Tühistamine

Komisjon võib omal algatusel või õiguspärast huvi omava liikmesriigi, kolmanda riigi või füüsilise või juriidilise isiku asjakohaselt põhjendatud taotluse korral võtta vastu rakendusaktid, millega tühistatakse päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitse, kui esineb üks või mitu järgmist asjaolu:

- (a) kui asjaomasele tootespetsifikaadile vastavus ei ole enam tagatud;
- (b) kui vähemalt seitsme järjestikuse aasta jooksul ei ole kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega toodet turule viidud;
- (c) kui artiklis 95 sätestatud tingimustele vastav taotleja deklareerib, et ta ei soovi enam päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitset säilitada.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 229 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.“

- (16) Artikkel 111 jäetakse välja.

- (17) II osa II jaotise I peatüki 2. jaos lisatakse 4. alajagu:

„4. alajagu

Päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste ning traditsiooniliste nimetustega seotud kontrollid

Artikkel 116a
Kontrollid

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et lõpetada käesolevas määruses osutatud kaitstud päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste ja kaitstud traditsiooniliste nimetuste ebaseaduslik kasutamine.
2. Liikmesriigid määravad käesolevas jaotises sätestatud kohustuste täitmise kontrollimise eest vastutava pädeva asutuse. Selleks kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/625 artikli 4 lõiget 2, artikli 4 lõiget 4, artikli 5 lõiget 1, artikli 5 lõiget 4 ja artikli 5 lõiget 5.
3. Liidus kontrollib tootespetsifikaatide iga-aastast järgimist tootmisel ning veini müügiks ettevalmistamise ajal või järgselt kas lõikes 2 osutatud pädev asutus või üks või mitu volitatud isikut määruse (EL) 2017/625 artikli 3 punkti 5 tähenduses, kes tegutsevad toote sertifitseerimisasutusena kooskõlas kõnealuse määruse II jaotise III peatükis kehtestatud kriteeriumidega.
4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, milles käsitletakse:
 - (a) teatist, mille liikmesriigid peavad esitama komisjonile;
 - (b) eeskirju tootespetsifikaatide järgimise kontrollimise eest vastutava asutuse kohta, sealhulgas juhul, kui geograafiline piirkond on kolmas riik;

- (c) liikmesriikide rakendatavaid meetmeid kaitstud päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja kaitstud traditsiooniliste nimetuste ebaseadusliku kasutamise ärahoidmiseks;
- (d) liikmesriikide teostatava kontrolli, sealhulgas proovide võtmist.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 229 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2017. aasta määrus (EL) 2017/625, mis käsitleb ametlikku kontrolli ja muid ametlikke toiminguid, mida tehakse eesmärgiga tagada toidu- ja söödaalaste õigusnormide ning loomatervise ja loomade heaolu, taimetervise- ja taimekaitsevahendite alaste õigusnormide kohaldamine, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 999/2001, (EÜ) nr 396/2005, (EÜ) nr 1069/2009, (EÜ) nr 1107/2009, (EL) nr 1151/2012, (EL) nr 652/2014, (EL) 2016/429 ja (EL) 2016/2031, nõukogu määruseid (EÜ) nr 1/2005 ja (EÜ) nr 1099/2009 ning nõukogu direktiive 98/58/EÜ, 1999/74/EÜ, 2007/43/EÜ, 2008/119/EÜ ja 2008/120/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004, nõukogu direktiivid 89/608/EMÜ, 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ, 91/496/EMÜ, 96/23/EÜ, 96/93/EÜ ja 97/78/EÜ ja nõukogu otsus 92/438/EMÜ (ametliku kontrolli määrus) (ELT L 95, 7.4.2017, lk 1).“

(18) Artiklit 119 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Nende VII lisa II osa punktides 1–11, 13, 15, 16, 18 ja 19 osutatud toodete märgistamisel ja esitusviisil, mida turustatakse liidus või mis on ette nähtud eksportimiseks, kasutatakse järgmisi kohustuslikke elemente:“;

(b) lisatakse lõige 4:

„4. Liikmesriigid võtavad meetmed selle tagamiseks, et lõikes 1 osutatud tooteid, mis ei ole märgistatud kooskõlas käesoleva määruse sätetega, ei lasta turule või kui need on juba turule lastud, siis kutsutakse need turult tagasi.“

(19) Artikli 120 lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Nende VII lisa II osa punktides 1–11, 13, 15, 16, 18 ja 19 osutatud toodete märgistamisel ja esitusviisil, mida turustatakse liidus või mis on ette nähtud eksportimiseks, kasutatakse järgmisi kohustuslikke elemente:“.

(20) Artikli 122 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

(a) punkti b alapunkt ii jäetakse välja;

(b) punkti c lisatakse alapunkt iii:

„iii) ettevõtete nimetused ja nende kasutustingimused.“;

(c) punkti d alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) teatavate pudelikujude ja -korkide kasutustingimused ning teatavate konkreetsete pudelikujude loetelu;“.

(21) II osa I jaotise II peatüki 1. jagu muudetakse järgmiselt:

(a) artikkel 124 jäetakse välja;

(b) rubriik „1. alajagu“ ja selle pealkiri jäetakse välja;

(c) 2.–3. jagu, mis hõlmavad artikleid 127–144, jäetakse välja.

(22) Artikli 145 lõike 3 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid, kes vastavalt määruse (EL) .../... [ÜPP strateegiakava määrus] artikli 52 lõike 1 punktile a näevad oma ÜPP strateegiakavades ette viinamarjaistanduste ümberkorraldamise ja muutmise, esitavad komisjonile iga aasta 1. märtsiks istandusregistril põhineva tootmisvõimsuse ajakohastatud ülevaate.“

- (23) Artikkel 189 jäetakse välja.
- (24) Artiklid 192 ja 193 jäetakse välja.
- (25) IV peatükis lisatakse artikkel 193a:

„Artikkel 193a

Melassi imporditollimaksude peatamine

Komisjon võib võtta vastu rakendusaktid, millega peatatakse täielikult või osaliselt imporditollimaksude kohaldamine CN-koodi 1703 alla kuuluva melassi suhtes.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 229 lõigetes 2 või 3 osutatud menetlust kohaldamata.“

- (26) III osa VI peatükk, mis hõlmab artikleid 196–204, jäetakse välja.
- (27) Artikli 225 punktid a–d jäetakse välja.
- (28) V osa III peatükk, mis hõlmab artiklit 226, jäetakse välja.
- (29) II lisa II osa muudetakse järgmiselt:
 - (a) A jao punkti 4 teine lause jäetakse välja;
 - (b) B jagu jäetakse välja.
- (30) III lisa muudetakse järgmiselt:
 - (a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„MÄÄRUSE (EL) NR 1370/2013* ARTIKLIS 1a OSUTATUD RIISI JA SUHKRU STANDARDKVALITEET;
 - * Nõukogu 16. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1370/2013, millega määratakse kindlaks põllumajandustoodete ühise turukorraldusega seotud teatavate toetuste kehtestamise meetmed (ELT L 346, 20.12.2013, lk 12)“;
 - (b) B osa I jagu jäetakse välja.
- (31) VI lisa jäetakse välja.
- (32) VII lisa II osas lisatakse punktid 18 ja 19:

„18. Mõistet „alkoholitustatud“ võib kasutada koos punktides 1 ning 4–9 osutatud viinamarjasaaduste nimetusega, kui toode:

 - a) on saadud punktis 1 määratletud veinist, punktis 4 määratletud vahuveinist, punktis 5 määratletud kvaliteetvahuveinist, punktis 6 määratletud aromaatselt kvaliteetvahuveinist, punktis 7 määratletud gaseeritud vahuveinist, punktis 8 määratletud poolvahuveinist või punktis 9 määratletud gaseeritud poolvahuveinist;
 - b) on läbinud alkoholitustamise kooskõlas VIII lisa I osa E jaos täpsustatud protsessidega ning
 - c) toote üldalkoholisisaldus ei ületa 0,5 mahuprotsenti.

19. Mõistet „alkoholitustatud“ võib kasutada koos punktides 1 ning 4–9 osutatud viinamarjasaaduste nimetusega, kui toode:

- a) on saadud punktis 1 määratletud veinist, punktis 4 määratletud vahuveinist, punktis 5 määratletud kvaliteetvahuveinist, punktis 6 määratletud aromaatselt kvaliteetvahuveinist, punktis 7 määratletud gaseeritud vahuveinist, punktis 8 määratletud poolvahuveinist või punktis 9 määratletud gaseeritud poolvahuveinist;
- b) on läbinud alkoholitustamise kooskõlas VIII lisa I osa E jaos täpsustatud protsessidega ning
- c) toote üldalkoholisisaldus on üle 0,5 mahuprotsendi ning pärast VIII lisa I osa E jaos täpsustatud protsesside läbimist on üldalkoholisisaldus vähenenud üle 20 mahuprotsendi võrreldes toote esialgse üldalkoholisisaldusega.“

(33) VIII lisa I osas lisatakse E jagu:

„E. Alkoholitustamise protsessid

Järgmise alkoholitustamise protsessidega, kasutatuna kas igaühte eraldi või koos, on võimalik vähendada osa või peaaegu kogu etanoolisisaldus viinamarjasaadustes, millele on osutatud VII lisa II osa punktis 1 ja punktides 4–9:

- a) osaline vaakumaurustamine;
- b) membraantehnikad;
- c) destilleerimine.

Alkoholitustamise protsessid ei tohi põhjustada viinamarjasaaduse organoleptilisi defekte. Viinamarjasaadusest etanooli eemaldamist ei tohi teha koos viinamarjavirde suhkrusisalduse suurendamisega.“

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 1151/2012 muudatused

Määrust (EL) nr 1151/2012 muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 2 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

- „2. Käesolevat määrust ei kohaldata määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osas määratletud piiritusjookide ega viinamarjasaaduste (välja arvatud veiniäädikas) suhtes.
- 3. Käesoleva määruse, ning eelkõige artikli 52 kohaselt tehtud registreerimistega ei piirata muude liidu sätete kohaldamist, milles käsitletakse asjaomaste toodete nõuetele vastavust, eelkõige toodete turule laskmist, turustamist ning toidu märgistamist.“

(2) Artikli 5 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

- „b) toote kvaliteet või omadused tulenevad peamiselt või eranditult teatavast geograafilisest keskkonnast ning selle iseloomulikest looduslikest ja vajaduse korral inimteguritest;“.

(3) Artikli 7 lõike 1 punkt d jäetakse välja.

- (4) Artikli 10 lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:
- „ Artikli 51 lõikes 1 osutatud põhjendatud vastuväide on vastuvõetav üksnes siis, kui komisjon on saanud selle nimetatud lõikes osutatud tähtaja jooksul ja tingimusel, et selles:“.
- (5) Artiklisse 13 lisatakse lõige 4:
- „4. Lõikes 1 osutatud kaitset tuleb kohaldada ka selliste kaupade suhtes, mis sisenevad liidu tolliterritooriumile ilma liidu tolliterritooriumil vabasse ringlusse laskmata, ning selliste kaupade suhtes, mida liidus müüakse e-kaubanduse kaudu.“
- (6) Artiklit 15 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:
- „Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 57 lõikes 2 osutatud menetlust kohaldamata.“;
- (b) lõike 2 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:
- „Ilma et see piiraks artikli 14 kohaldamist, võib komisjon vastu võtta rakendusaktid, millega pikendatakse põhjendatud juhtudel käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud üleminekuperioodi , kui on tõendatud, et:“.
- (7) Lisatakse artikkel 16a:

„Artikkel 16a

Aromatiseeritud veinitoodete olemasolevad geograafilised tähised

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 251/2014* artikli 21 kohaselt registreeritud kantud nimetused kantakse automaatselt käesoleva määruse artiklis 11 osutatud registreeritud. Vastavad spetsifikaadid loetakse spetsifikaatideks käesoleva määruse artikli 7 kohaldamisel.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta määrus (EL) nr 251/2014 aromatisseeritud veinitoodete määramise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 1601/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 84, 20.3.2014, lk 14).“

- (8) Artikli 21 lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:
- „Artikli 51 lõikes 1 osutatud põhjendatud vastuväide on vastuvõetav üksnes siis, kui komisjon on saanud selle nimetatud lõikes osutatud tähtaja jooksul ja tingimusel, et selles:“.
- (9) Lisatakse artikkel 24a:

„Artikkel 24a

Garanteeritud traditsiooniliste toodete kasutamise üleminekuperioodid

Komisjon võib võtta vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse kuni viieaastane üleminekuperiood, et võimaldada selliste toodete puhul, mille nimetuse moodustab või mille nimetusse kuulub artikli 24 lõikega 1 vastuolus olev nimetus, jätkata selle nimetuse kasutamist, mille all neid tooteid turustati, tingimusel et vastavalt artikli 49 lõikele 3 või artiklile 51 esitatakse vastuvõetav vastuväide, milles tõendatakse, et sellist nimetust on liidu turul õiguspäraselt kasutatud vähemalt viis aastat enne artikli 50 lõike 2 punktiga a ette nähtud avaldamise kuupäeva.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 57 lõikes 2 osutatud menetlust kohaldamata.“

(10) Artiklisse 49 lisatakse lõiked 8 ja 9:

„8. Liikmesriik teavitab viivitamata komisjoni, kui siseriiklikus kohtus või muus riiklikus asutuses on alatatud mis tahes menetlus seoses kaitse taotlusega, mille liikmesriik on komisjonile edastanud vastavalt lõikele 4.

9. Vajaduse korral võib komisjon võtta vastu rakendusakte, et peatada artiklis 50 osutatud registreerimistaotluse kontrollimine, kuni siseriiklik kohus või muu riiklik asutus on teinud otsuse seoses sellise registreerimistaotluse vastuvõtmisega, mille kohta liikmesriik on riiklikus eelmenetluses teinud positiivse otsuse vastavalt lõikele 4.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 57 lõikes 2 osutatud menetlust kohaldamata.“

(11) Artikkel 50 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 50

Taotluse läbivaatamine komisjoni poolt ja selle avaldamine vastuväidete esitamiseks

1. Komisjon kontrollib registreerimistaotlusi, mis ta saab vastavalt artikli 49 lõigetele 4 ja 5. Komisjon vaatab taotlused läbi, et teha kindlaks ilmsed vead ning võtab arvesse kontrollimise ning asjaomase liikmesriigi tehtud vastulausete ja vastuväidete menetluse tulemust.

Komisjoni tehtav kontrollimine ei tohiks kesta kauem kui kuus kuud alates liikmesriigilt taotluse saamise kuupäevast. Kui nimetatud ajavahemik on pikem, esitab komisjon selle viivituse põhjused taotlejatele kirjalikult.

Komisjon avaldab vähemalt iga kuu selliste nimetuste loetelu, mille registreerimise taotlused on talle esitatud, ning taotluste esitamise kuupäeva.

2. Kui komisjon leiab lõike 1 alusel tehtud kontrollimise tulemusel, et artiklites 5 ja 6 sätestatud tingimused II jaotises sätestatud kava raames esitatud taotluste või artikli 18 lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimuste osas on täidetud seoses III jaotises sätestatud kava raames esitatud taotlustega, avaldab ta *Euroopa Liidu Teatajas*:

- a) II jaotises sätestatud kava raames esitatud taotluste puhul koonddokumendi ja tootespetsifikaadi avaldamise viite;
- b) III jaotises sätestatud kava raames esitatud taotluste puhul spetsifikaadi.“

(12) Artiklit 51 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kolme kuu jooksul pärast *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeva võib liikmesriigi või kolmanda riigi asutus või õiguspärast huvi omav füüsiline või juriidiline isik, kes asub või kes on asutatud kolmandas riigis, esitada komisjonile põhjendatud vastuväite.

Esimeses lõigus sätestatud põhjendatud vastuväite esitamise tähtaja jooksul võib õigustatud huvi omav füüsiline või juriidiline isik, kes asub või kes on asutatud muus liikmesriigis kui selles liikmesriigis, kus esitati taotlus, esitada põhjendatud vastuväite sellele liikmesriigile, kus ta asub on asutatud.“;

(b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon kontrollib põhjendatud vastuväite vastuvõetavust kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste osas eelkõige vastavalt artiklis 10 sätestatud vastuväite esitamise alustele ning garanteeritud traditsiooniliste toodete osas eelkõige vastavalt artiklis 21 sätestatud vastuväite esitamise alustele.“;

(c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui komisjon leiab, et põhjendatud vastuväide on vastuvõetav, siis viie kuu jooksul alates taotluse *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamisest kutsub ta põhjendatud vastuväite esitanud asutust või isikut ja komisjonile taotluse esitanud asutust või organit osa võtma asjakohasest konsulteerimisest, mis peaks kestma mõistliku ajavahemiku, kuid mitte kauem kui kolm kuud.

Põhjendatud vastuväite esitanud asutus või isik ja taotluse esitanud asutus või organ alustavad viivitamata sellist asjakohast konsulteerimist. Nad annavad üksteisele asjakohast teavet, et hinnata, kas registreerimistaotlus vastab käesolevas määruses sätestatud tingimustele. Kui kokkulepet ei saavutata, esitatakse see teave komisjonile.

Konsulteerimise aja jooksul võib komisjon igal ajal taotleja taotluse korral pikendada konsulteerimise tähtaega maksimaalselt kolme kuu võrra.“;

(d) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Põhjendatud vastuväide ja muud dokumendid, mis esitatakse komisjonile vastavalt lõigetele 1, 2 ja 3, koostatakse ühes liidu ametlikus keeles.“

(13) Artikli 52 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui komisjonile ei esitata artikli 51 kohast vastuvõetavat põhjendatud vastuväidet, võtab komisjon, kohaldamata artikli 57 lõikes 2 osutatud menetlust, vastu rakendusakti, millega nimetus registreeritakse.“

(14) Artikli 53 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Tootespetsifikaadi muudatused liigitatakse kahte kategooriasse vastavalt nende olulisusele: liidu muudatused, mis nõuavad vastulausete ja vastuväidete menetlust liidu tasandil ning standardmuudatused, millega tuleb tegeleda liikmesriigi või kolmanda riigi tasandil.

Muudatust loetakse liidu muudatuseks, kui:

- a) see hõlmab kaitstud päritolunimetuse, kaitstud geograafilise tähise või garanteeritud traditsioonilise toote nimetuse muutmist;
- b) sellega kaasneb risk selliste seoste kehtetuks muutmiseks, mis hõlmavad artikli 5 lõike 1 punktis b osutatud kaitstud päritolunimetusi ja artikli 5 lõikes 2 osutatud kaitstud geograafilisi tähiseid;

- c) sellega kehtestatakse tootmismeetodi või toorainete ja koostisosade muudatused, mis tingivad garanteeritud traditsioonilise toote traditsioonilisest valmistus- ja kasutusviisist kõrvalekaldumise;
- d) see sisaldab uusi piiranguid toote turustamisele.

Tootespetsifikaadi kõiki muid muudatusi loetakse standardmuudatusteks. Standardmuudatusteks loetakse ka ajutist muudatust, mis puudutab tootespetsifikaadi ajutist muutmist, mis tuleneb kohustuslike sanitaar- või füto-sanitaarmedetmete kehtestamisest avaliku sektori asutuse poolt, või ajutist muudatust, mis on vajalik seoses pädevate asutuste poolt ametlikult kinnitatud loodusõnnetuste või ebasoodsate ilmastikutingimustega.

Liidu muudatused peab heaks kiitma komisjon. Heakskiitmise menetlus peab muu hulgas järgima artiklites 49–52 sätestatud menetlust.

Standardmuudatused kiidab heaks liikmesriik, kelle territooriumil asjaomase toote geograafiline piirkond asub ja teatab nendest komisjonile. Kolmandad riigid kiidavad standardmuudatused heaks vastavalt asjaomase kolmanda riigi kohaldatavatele õigusaktidele ja teatavad nendest komisjonile.

Muudatusi kontrollitakse, võttes arvesse tootespetsifikaadi muid elemente. Vajaduse korral võib komisjon või asjaomane liikmesriik paluda taotlejal tootespetsifikaadi muid elemente muuta.

- 3. Selleks et lihtsustada tootespetsifikaadi liidu ja standardmuudatuste haldusmenetlust, sh sellist, kui muudatus ei hõlma koonddokumendi muutmist, antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas artikliga 56 vastu delegeeritud õigusakte, millega täiendatakse muutmistaotluse menetlemise eeskirju.

Komisjon võib vastu võtta rakendusaktid, milles sätestatakse muutmistaotluse esitamise, vormi ja menetlemise üksikasjalikud eeskirjad ning standardmuudatustest komisjonile teatamine. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 57 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.“

- (15) I lisa punktile I lisatakse järgmised lõigud:

- „– määruse (EL) nr 251/2014 artikli 3 lõikes 2 määratletud aromatiseeritud veinid;
- muud alkohoolsed joogid, v.a määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osas määratletud piiritusjoogid ja viinamarjasaadused.“

Artikkel 3

Määruse (EL) nr 251/2014 muudatused

- (1) Pealkiri asendatakse järgmisega:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta määrus (EL) nr 251/2014 aromatiseeritud veinitoodete määratlemise, kirjeldamise, esitlemise ja märgistamise kohta ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 1601/91 kehtetuks tunnistamise kohta“

- (2) Artikli 1 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad aromatiseeritud veinitoodete määratlemise, kirjeldamise, esitlemise ja märgistamise kohta.“

- (3) Artikli 2 punkt 3 jäetakse välja.

- (4) Artikli 5 lõige 4 asendatakse järgmisega:
- „4. Müüginimetusi võib täiendada või asendada määruse (EL) nr 1151/2012 kohaselt kaitstava aromatiseeritud veinitoote geograafilise tähisega.“
- (5) Artikli 8 lõige 2 asendatakse järgmisega:
- „2. Määruse (EL) nr 1151/2012 alusel kaitstud aromatiseeritud veinitoote geograafilise tähise nimetus on etiketil siiski keeles või keeltes, milles see on registreeritud, isegi kui müüginimetus on käesoleva määruse artikli 5 lõike 4 kohaselt asendatud geograafilise tähisega.
- Kui määruse (EL) nr 1151/2012 alusel kaitstud aromatiseeritud veinitoote geograafilise tähise nimetuse puhul kasutatakse ladina tähestikust erinevat tähestikku, siis võib nimetus olla esitatud ka mõnes muus (ühes või enamas) liidu ametlikus keeles.“
- (6) Artikkel 9 jäetakse välja.
- (7) III peatükk jäetakse välja.

Artikkel 4

Määruse (EL) nr 228/2013 muudatused

Artikli 30 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Igal eelarveaastal rahastab liit III ja IV peatükiga ette nähtud meetmeid aastase ülemmäära ulatuses järgmiselt:

– Prantsuse ülemeredepartemangud:	267 580 000 eurot
– Assoorid ja Madeira:	102 080 000 eurot
– Kanaari saared:	257 970 000 eurot

3. Igal eelarveaastal peatükiga III ette nähtud meetmete rahastamise summad ei tohi olla suuremad kui järgmised summad:

– Prantsuse ülemeredepartemangud:	25 900 000 eurot
– Assoorid ja Madeira:	20 400 000 eurot
– Kanaari saared:	69 900 000 eurot

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et kehtestada nõuded, mille kohaselt võivad liikmesriigid igal aastal muuta eraldatavaid vahendeid erinevatele toodetele, mis on tarnete korra raames toetuskõlblikud. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.“

Artikkel 5

Määruse (EL) nr 229/2013 muudatused

Artikli 18 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Liit rahastab III ja IV peatükiga ette nähtud meetmeid kuni 23 000 000 euro ulatuses.

3. Eraldatav summa III peatükis osutatud tarnimise erikorra rahastamiseks ei tohi olla suurem kui 6 830 000 eurot.“

Artikkel 6
Üleminekusätted

1. Enne käesoleva määruse jõustumise kuupäeva kohaldatud eeskirjade kohaldamist jätkatakse selliste päritolunimetuste või geograafiliste tähiste kaitsetaotluste suhtes, mis komisjon on saanud vastavalt määrusele (EL) nr 1308/2013 enne käesoleva määruse jõustumise kuupäeva ning selliste kaitstud päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste ja garanteeritud traditsiooniliste toodete registreerimistaotluste suhtes, mis on saadud vastavalt määrusele (EL) nr 1151/2012 enne käesoleva määruse jõustumise kuupäeva.
2. Enne käesoleva määruse jõustumise kuupäeva kohaldatud eeskirjade kohaldamist jätkatakse selliste aromatiseeritud veinitoodete nimetuste geograafiliste tähistena kaitsmise taotluste suhtes, mis komisjon on saanud vastavalt määrusele (EL) nr 251/2014 enne käesoleva määruse jõustumise kuupäeva. Registreerimise kohta tuleb otsus siiski vastu võtta vastavalt määruse (EL) nr 1151/2012 artiklile 52, mida on muudetud käesoleva määruse artikli 2 punktiga 13.
3. Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 29–60 kohaldamist jätkatakse pärast 1. jaanuari 2021 seoses kuludega, mis kõnealustes artiklites osutatud abikavade raames on kantud enne 1. jaanuari 2021.

Artikkel 7
Jõustumine ja kohaldamine

Määrus jõustub X päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 1 punkti 1 alapunkti b, punkte 4, 8, 17, 22, 27, 28 ja 31 ning artikleid 4 ja 5 hakatakse kohaldama alates 1. jaanuarist 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

- 1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus
- 1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB) struktuurile
- 1.3. Ettepaneku/algatuse liik
- 1.4. Ettepaneku/algatuse põhjendus
- 1.5. Meetme kestus ja finantsmõju
- 1.6. Ettenähtud eelarve täitmise viisid

2. HALDUSMEETMED

- 2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad
- 2.2. Haldus- ja kontrollisüsteem
- 2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

- 3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub
- 3.2. Hinnanguline mõju kuludele
 - 3.2.1. *Üldine hinnanguline mõju kuludele*
 - 3.2.2. *Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele*
 - 3.2.3. *Kolmandate isikute rahaline osalus*
- 3.3. Hinnanguline mõju tuludele

1. ETTEPANEKU RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku nimetus

a) Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 1306/2013;

b) Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse eeskirjad, kuidas toetada liikmesriikide koostatavaid Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) rahastatavaid ühise põllumajanduspoliitika strateegiakavu (ÜPP strateegiakavad), ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013;

c) Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, määrust (EL) nr 251/2014 aromatiseeritud veiniproduktide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähistega kaitse kohta, määrust (EL) nr 228/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks, ning määrust (EL) nr 229/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte jaoks.

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad (*programmi teemavaldkond*)

Programmi teemavaldkond 8 – Mitmeaastase finantsraamistiku (2021–2027) rubriiki 3 kuuluv põllumajandus- ja merenduspoliitika – Loodusvarad ja keskkond

1.3. Ettepanek/algatus käsitleb:

☐ uut meetet, mis tuleneb katseprojektist / ettevalmistavast meetmest²²

☒ olemasoleva meetme pikendamist

☐ ühe või mitme meetme ümbersuunamist teise või uude meetmesse või ühendamist teise või uue meetmega

1.4. Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.4.1. Lühiki- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused, sealhulgas algatuse rakendamise üksikasjalik ajakava

Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 39 on sätestatud järgmised ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) eesmärgid:

- suurendada põllumajanduse tootlikkust (sealhulgas tehnika arengu ja tootmistegurite optimaalse kasutamise abil);
- selle kaudu kindlustada põllumajandusega tegeleva rahvastikuosa rahuldav elatustase (sealhulgas sissetulekute suurendamisega);
- stabiliseerida turge;
- tagada tarnekindlus ning
- tagada tarbijatele mõistliku hinnaga tarned.

Neid kohandatakse ja liigendatakse vastavalt punktis 1.4.2 märgitud probleemidele, et panna rõhku kümnele komisjoni prioriteedile aastateks 2015–2019 ja ÜRO kestliku arengu eesmärkidele ning et täita eespool nimetatud ettepanekuid, mille

²²

Vastavalt finantsmääruse artikli 58 lõike 2 punktile a või b.

eesmärk on kehtestada ühise põllumajanduspoliitika õigusraamistik aastateks 2021–2027 – lihtsam, arukam, kaasaegne ja säästvam ÜPP.

- 1.4.2. *ELi meetme lisaväärtus (see võib tuleneda erinevatest teguritest, nagu kooskõlastamisest saadav kasu, õiguskindlus, suurem tõhusus või vastastikune täiendavus). Käesoleva punkti kohaldamisel tähendab „ELi meetme lisaväärtus“ väärtust, mis tuleneb liidu sekkumisest ja lisandub väärtusele, mille liikmesriigid oleksid muidu üksi loonud.*

ELi põllumajanduse ja maaelu arengu valdkonna põhiprobleemide piiriülese ja üleilmse laadi tõttu on vaja ühist poliitikat ELi tasandil. Nende probleemide lahendamiseks on ÜPPga ette nähtud teha järgmist:

- tagada ühtne turg ja võrdsed võimalused toiduga kindlustatuse aluseks oleva ühise sisetulekutagatise toetussüsteemi kaudu ja hoida ära võimalikud konkurentsimoonutused;
- tugevdada ELi põllumajandussektori vastupanuvõimet, mis on vajalik üleilmastumise ohjamiseks, ja
- tegelda põhiliste kestlikkuse probleemidega, näiteks kliimamuutuste, veekasutuse, õhu kvaliteedi ja elurikkuse probleemidega ÜPP keskkonnaaspektide kaudu.

Muudes valdkondades tuleb omavahel ühendada üleeuroopaline mõõde ja suurem subsidiaarsus. Nendeks valdkondadeks on toiduohutus (nt standardite ühtlustamine), maaelu arengu probleemid (suured erinevused maapiirkondade tööpuuduse küsimuses liikmesriigiti), kehv taristu ja kehvad teenused maapiirkondades, teadustegevuse ja innovatsiooni puudujäägid ning toidu kvaliteedi, tervishoiu ja toitumise probleemid. Asjakohased ELi tasandi meetmed võimaldavad nende probleemidega tõhusamalt ja tulemuslikumalt tegelda, kui liikmesriikidele on tagatud suurem paindlikkus.

- 1.4.3. *Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid*

Kehtiva poliitilise raamistiku hindamise, sidusrühmadega ulatusliku konsulteerimise ning tulevikukatsumuste ja -vajaduste analüüsi põhjal on teostatud üksikasjalik mõjuhindang. Lisaüksikasjad leiab seadusandlikele ettepanekutele lisatud mõjuhindangust ja seletuskirjast.

- 1.4.4. *Kooskõla ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega*

Märkimisväärne koostoime ja lihtsustamine saavutatakse eelkõige seoses ÜPPga, kui ÜPP strateegiakava käsitlevasse ühte strateegilisse raamistikku koondatakse EAGFi ja EAFRD rahastatavate sekkumismeetmete rakendamine. Liikmesriikides juba loodud struktuurid jäävad küll alles, kuid samal ajal lihtsustatakse ja kohandatakse haldus- ja kontrollieeskirju, mida liikmesriigid konkreetsete sekkumismeetmete suhtes rakendavad.

ÜPP on tihedalt läbi põimunud kliima- ja keskkonnapoliitikaga, toiduohutusega, terviseetemetega, maapiirkondade digiteerimise tegevuskavaga, biomajandusega, teadmiste ja innovatsiooni levikuga, naabruspoliitikaga, kaubandus- ja arengupoliitikaga ning programmiga Erasmus+.

ÜPP võtab arvesse ja täiendab teisi ELi poliitikavaldkondi ja rahastamisvahendeid, näiteks meetmeid, mida rakendatakse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest, InvestEU fondist, ning teadusuuringute ja innovatsiooni üheksanda raamprogrammi alusel, samuti keskkonna- ja kliimapolitiikat. Vajaduse korral kehtestatakse ühised

eeskirjad, et maksimeerida rahastamisvahendite omavahelist kooskõla ja vastastikust täiendavust ning samal aja tagada kõnealuste poliitikavaldkondade eripära arvessevõtmine.

Koostoime teadusuuringute raamprogrammiga tagatakse klastriga FP9 „Toit ja loodusvarad“, mille eesmärk on muuta põllumajandus ja toidusüsteemid täiesti ohutuks, kestlikuks, vastupidavaks, ringlust toetavaks, mitmekesiseks ja uuenduslikuks. ÜPP tugevdab veelgi seost ELi teadusuuringute- ja innovatsioonipoliitikaga, seades ÜPPs prioriteediks biomajanduse. Klastris „Toit ja loodusvarad“ pannakse rõhku ka digitaalrevolutsioonist saadavale kasule, nii et teadusuuringud ja innovatsioonitegevus aitaksid kaasa põllumajanduse ja maapiirkondade digiteerimisele.

Käesoleva finantsselgitusega hõlmatud seadusandlikke ettepanekuid tuleks vaadelda üldisemas kontekstis, st seoses ettepanekuga ühissätete määramise kohta, millega kehtestatakse fondide, näiteks EAFRDd, Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi jt hõlmavate ühiseeskirjade ühtne raamistik. Selle raammääruse abil vähendatakse oluliselt halduskoormust, kulutatakse ELi rahalisi vahendeid tulemuslikult ning lihtsustatakse kohaldamist.

1.5. Meetme kestus ja finantsmõju

☒ Piiratud kestusega

- ☒ kehtib 1.1.2021–31.12.2027
- ☒ finantsmõju kulukohustuste assigneeringutele avaldub ajavahemikul 2021–2027 ja maksete assigneeringutele ajavahemikul 2021–2027 ja sellest edasi

☒ **Piiramatult kasutusega** Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, määrust (EL) nr 251/2014 aromatiseeritud veinisoodete määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähistite kaitse kohta, määrust (EL) nr 228/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks, ning määrust (EL) nr 229/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte jaoks

- Rakendamine alates (eelarveaastast) 2021.

1.6. Ettenähtud eelarve täitmise viisid²³

☒ Otsene eelarve täitmine komisjoni poolt

- ☒ oma talituste kaudu, sealhulgas kasutades liidu delegatsioonides töötavat komisjoni personali;
- ☒ rakendusametite kaudu

☒ Eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega

- ☐ **Kaudne eelarve täitmine**, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:
 - ☐ kolmandatele riikidele või nende määratud asutustele;

²³

Eelarve täitmise viise koos viidetega finantsmäärusele on selgitatud veebisaidil:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- ☐ rahvusvahelistele organisatsioonidele ja nende allasutustele (täpsustage);
- ☐ Euroopa Investeeringispangale (EIP) ja Euroopa Investeeringisfondile (EIF);
- ☐ finantsmääruse artiklites 70 ja 71 osutatud asutustele;
- ☐ avalik-õiguslikele asutustele;
- ☐ avalikke teenuseid osutavatele eraõiguslikele asutustele, kuivõrd nad esitavad piisavad finantstagatised;
- ☐ liikmesriigi eraõigusega reguleeritud asutustele, kellele on delegeeritud avaliku ja erasektori partnerluse rakendamine ja kes esitavad piisavad finantstagatised;
- ☐ isikutele, kellele on delegeeritud Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaste ÜVJP erimeetmete rakendamine ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis.
- *Mitme eelarve täitmise viisi valimise korral esitage üksikasjad rubriigis „Märkused“.*

Märkused

Võrreldes praeguse olukorraga olulisi muudatusi ei tehta, st ÜPP reformi seadusandlike ettepanekutega seotud kulusid rahastatakse valdavalt koostöös liikmesriikidega. Väga väikest osa haldab komisjon siiski ka edaspidi ise.

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Täpsustage tingimused ja sagedus.

Kehtestatakse tegevus-, järelevalve- ja hindamisraamistik, et:

- a) hinnata ÜPP mõju, tulemuslikkust, tõhusust, asjakohasust, sidusust ja ELi lisaväärtust;
- b) seada vahe-eesmärgid ja sihid ÜPP strateegiakavade erieesmärkide jaoks;
- c) jälgida ÜPP strateegiakava eesmärkide saavutamiseks tehtut;
- d) hinnata ÜPP strateegiakavade kohaste sekkumismeetmete mõju, tulemuslikkust, tõhusust, asjakohasust ja sidusust;
- e) toetada järelevalve ja hindamisega seotud ühist õppeprotsessi.

Korraldusasutus ja seirekomisjon jälgivad ÜPP strateegiakava rakendamist ja selle eesmärkide saavutamiseks tehtut.

Iga-aastased tulemusaruanded

15. veebruariks 2023 ja seejärel iga järgmise aasta 15. veebruariks kuni aastani 2030 esitavad liikmesriigid komisjonile iga-aastase tulemusaruande ÜPP strateegiakava rakendamise kohta eelmisel eelarveaastal. Nendes aruannetes esitatakse põhiline kvalitatiivne ja kvantitatiivne teave ÜPP strateegiakava rakendamise kohta, viidates finantsandmetele ning väljund- ja tulemusnäitajatele. Samuti lisatakse teave saavutatud väljundite, tehtud kukutuste, saavutatud tulemuste ja eesmärkide saavutamiseks veel vajaliku kohta.

Esitatud andmed peavad seostuma osaliselt ja täielikult rakendatud sekkumismeetmetega seotud näitajate saavutatud väärtustega. Samuti peavad need andmed olema seotud eelmisel eelarveaastal ÜPP strateegiakava rakendamisel saavutatuga, ÜPP strateegiakava toimimist mõjutavate asjaoludega, eelkõige vahe-eesmärkidest kõrvalekalletega, nende põhjustega ja võetud meetmetega, kui meetmeid on võetud.

Komisjon vaatab läbi iga-aastase tulemusaruande, kontrollib seda ja kiidab selle heaks, lähtudes aruandes esitatud teabest.

ÜPP strateegiakava hindamine

Liikmesriigid teevad asjaomase ÜPP strateegiakava eelhindamise, sealhulgas analüüsivad selle tugevaid ja nõrku külgi, võimalusi ja sellega seotud ohtusid, et selgitada välja ÜPP strateegiakavaga rahuldatavad vajadused.

Liikmesriigid hindavad ÜPP strateegiakavasid selleks, et parandada nende väljatöötamise ja rakendamise kvaliteeti ning hinnata nende tulemuslikkust, tõhusust, asjakohasust, sidusust, ELi lisaväärtust ja mõju seoses nende osatähtsusega ÜPP üldiste ja konkreetsete eesmärkide saavutamisel.

Tulemuslikkuse hindamine komisjonis

Komisjon koostab mitmeaastase kava ÜPP hindamiseks, mille läbiviimise eest ta ise vastutab.

VII lisas esitatud näitajaid arvesse võttes teostab komisjon vahehindamise, et kontrollida fondide tulemuslikkust, tõhusust, asjakohasust, sidusust ja ELi lisaväärtust. Komisjon võib kasutada kogu asjakohast teavet, mis on juba kättesaadav vastavalt finantsmääruse artiklile 128.

Komisjon teostab järelhindamise, et kontrollida fondide tulemuslikkust, tõhusust, asjakohasust, sidusust ja ELi lisaväärtust.

ÜPP, sealhulgas ÜPP strateegiakavade hindamisel saadud tõendite ja muu asjakohaste teabeallikate põhjal esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2025 esialgse aruande kõnealuse artikli rakendamise kohta, sealhulgas esimesed tulemused ÜPP tulemuslikkuse kohta. Teine aruanne, milles käsitletakse ÜPP tulemuslikkuse hindamist, esitatakse 31. detsembriks 2031.

Põhinäitajatel põhinev aruandlus

Komisjon esitab aruande kogu programmitöö perioodil erieesmärkide saavutamisel tehtu kohta liikmesriikide edastatud teavet ja põhinäitajaid kasutades.

Kooskõlas finantsmääruse artikli 38 lõike 3 punkti e alapunkti i kohase aruandluskohustusega esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule kõnealuses artiklis osutatud tulemuslikkusteabe, mida mõõdetakse põhinäitajatega.

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteem(id)

2.2.1. Eelarve täitmise viisi(de), rahastamise rakendamise mehhanismi(de), maksete tegemise korra ja kavandatava kontrollistrateegia selgitus.

ÜPP puhul toimub eelarve täitmine eelkõige koostöös liikmesriikidega. Liikmesriikides olemas olevad juhtimisasutused, täpsemalt makse- ja sertifitseerimisasutused, on tõendanud oma tulemuslikkust ELi eelarve kaitsmisel ja usaldusväärse finantsjuhtimise tagamisel. Püsivalt väike ÜPPga seotud vigade arv viimastel aastatel näitab seda, et liikmesriikide loodud haldus- ja kontrollisüsteemid toimivad nõuetekohaselt ning tagavad põhjendatud usaldusväärset.

Uus ÜPP rakendamismudel vastab sellele olukorrale, suurendades liikmesriikide jaoks subsidiaarsust olemasolevate kontrollisüsteemide üle otsustamisel ja nende haldamisel liidu üldisemate eeskirjade raames. Lisaks sellele, et järgitakse tulemustele ja tulemuslikkusele orienteeritud maksetele keskenduvat eelarvestrateegiat, on ÜPPs maksete rahastamise kõlblikkus ühendatud tegeliku kohapealse tegutsemisega. Seepärast on alates 2020. aastast rakendatavat ÜPPd käsitlevates seadusandlikes ettepanekutes finantsjuhtimise ja usaldusväärset näidise keskseks elemendiks tulemuslikkus.

Uue perioodi kontrollistrateegia on täielikult kooskõlas ühtse auditi põhimõttega ning tagab akrediteeritud makse- ja sertifitseerimisasutuste vajaliku usaldusväärset. Komisjon pöörab erilist tähelepanu olemasolevate juhtimissüsteemide tulemuslikule toimimisele ja tulemusaruandluse usaldusväärsetele. Nagu ka praegu, kavandatakse perioodi algul auditistrateegia ja mitmeaastane tööprogramm.

Kokkuvõttes tagab komisjon liikmesriikides loodud juhtimissüsteemide tulemusliku toimimise, hüvitab makseasutuste tehtud maksed ning kontrollib iga-aastaseid tulemusaruandeid ja kiidab need heaks, hinnates liikmesriikide esitatud andmeid saavutatud kohta.

2.2.2. Teave tuvastatud ohtude ja nende vähendamiseks kasutusele võetud sisekontrollisüsteemi(de) kohta.

ÜPP-l on üle seitsme miljoni toetusesaaja, kes saavad toetust väga mitmesuguste eri toetuskavade alusel. ÜPP valdkonnas esinevate vigade arvu pidev vähenemine annab tunnistust makseasutuste haldus- ja kontrollisüsteemide usaldusväärsusest ja töökindlusest.

Seni on ÜPPd rakendatud üksikasjalike rahastamiskõlblikkuse eeskirjade kaudu toetusesaaja tasandil, mis muutis süsteemi keerulisemaks ning suurendas halduskoormust ja vigade esinemise riski. Haldus- ja kontrollisüsteemi kulusid riskide leevendamisel on peetud mõnevõrra ebaproportsionaalseks.

Alates 2020. aastast rakendatavat ÜPPd käsitlevas seadusandlikus pakettis vähendatakse nõuetele vastavuse aspekti märgatavalt ja suurendatakse tulemuslikkuse osatähtsust. Liikmesriigid peavad täitma ELi õigusnormidest tulenevaid kohustusi ning seejärel kehtestama asjakohase haldus- ja kontrollisüsteemi. Liikmesriikidel on võimalik paindlikumalt välja töötada oma tegelikule olukorrale paremini sobivaid kavasid ja meetmeid. Seepärast on ÜPP raames rahastamise tingimuseks ELi tasandil kindlaks määratud ühiste eesmärkide saavutamiseks kehtestatud poliitika strateegiline ellurakendamine. ÜPP kava on liikmesriikide ja komisjoni vaheline kokkulepe, mille alusel töötatakse välja ja kinnitatakse seitsme aasta strateegia, eesmärgid, sekkumismeetmed ja kavandatavad kulutused.

Ühise põllumajanduspoliitika rahastamist, haldamist ja seiret käsitleva määruse ettepanekuga kohandatakse praegust süsteemi uue rakendamismudeliga ja samal ajal jäävad alles hästi toimivad juhtimisasutused (makse- ja sertifitseerimisasutused). Nagu ka praegu, peab iga makseasutuse juht igal aastal esitama liidu vahendite haldaja deklaratsiooni, milles käsitletakse raamatupidamisarvestuse täielikkust, täpsust ja õigsust, sisekontrollisüsteemide nõuetekohast toimimist, sealhulgas ELi põhinõuete täitmist, ning tulemusaruande usaldusväärsust. Sõltumatu auditeerimisasutus peab esitama kõigi nende elementide kohta arvamuse.

Kui liikmesriik ei ole saavutanud kokkulepitud normidele vastavaid väljundeid, vähendatakse kulutusi. Endiselt tehakse vastavusauditeid, et hinnata juhtimisstruktuuride toimimist. Komisjon jätkab põllumajanduskulude auditeerimist, kasutades riskipõhist lähenemisviisi, et kooskõlas ühtse auditi põhimõttega tagada auditite sihtrühmaks suurima riskiga alad. Lisaks on olemas selged mehhanismid selleks, et peatada maksed juhul, kui juhtimisstruktuurides esineb suuri puudujääke või tulemuslikkus kipub üha enam vähenema.

Põhiline risk, mis uuel perioodil võib ilmneda, on see, et kui leeveneb konkreetne ja üksikasjalik kord, kuidas liikmesriikide haldus- ja kontrollisüsteeme tuleks makseasutuste tasandil kehtestada, võib komisjoni maine saada kahjustatud, juhul kui liikmesriikide kehtestatud rahastamiskõlblikkuse eeskirju ei järgita. Tuleks rõhutada, et komisjon tagab juhtimissüsteemide olemasolu ning väljundite ja tulemuste saavutamise. Tulemustele keskenduvat eelarvepoliitikat järgides seab komisjon tähelepanu keskmesse selle poliitikaga saavutatava.

2.2.3. *Kontrollide kulutõhususe (kontrollikulude suhe hallatavate vahendite väärtusse) hinnang ja põhjendus ning prognoositav veariski tase (maksete tegemise ja sulgemise ajal).*

Tänu ÜPP uuele rakendamismudelile peaksid märgatavalt vähenema kontrollikulud nii liikmesriikide kui ka toetusesaajate puhul.

ELi tasandi nõuete hulka on oluliselt vähendatud ja nõuete kehtestamine on antud liikmesriikidele, kes peaksid kasutama võimalust ja kohandama toetusesaajatele seatavaid kohustusi vastavalt riigi või piirkonna konkreetsele eripärale.

Liikmesriigid lähtuvad haldus- ja kontrollisüsteemi kindlaksmääramisel ELi lihtsustatud raamistikust, mis on määratletud seadusandlikes ettepanekutes. Ühtne haldus- ja kontrollisüsteem, mille alla kuulub ligikaudu 88 % ÜPP maksetest, jääb alles, kuigi konkreetSED aspektid, mis seni on kindlaks määratud ELi tasandil, jäetakse liikmesriikide otsustada. Seepärast ei määrata enam ELi tasandil kindlaks kontrollide intensiivsust ega ulatust, mis on põhiline kulukäitur.

Tulemuslikkusele keskendumine nõuab usaldusväärset ja töökindlat aruandlussüsteemi, mis (nagu eespool juba nimetatud) oleneb sõltumatutest audititest. Samas ei eeldata, et see mõjutaks oluliselt liikmesriikide halduskoormust, kuna enamik väljundnäitajatest on akrediteeritud makseasutustele juba kättesaadavad.

Liikmesriikidel on võimalik lihtsustada ja vähendada ÜPP haldamise ja kontrollimisega seotud halduskoormust, sest nad saavad kohandada rahastamiskõlblikkuse eeskirju toetusesaaja tasandil ning otsustada kõige paremini sobiva kontrolliviisi üle (ega pea kasutama üht standardsüsteemi). Nagu ÜPPd käsitlevatele seadusandlikele ettepanekutele lisatud mõjuhinnangus lihtsustamispeatüki osas märgitud, ei tohiks uue ÜPP ellurakendamise kulud suurenedA (praegu 3,6 %), isegi kui võtta arvesse tulemusaruande suuremat osatähtsust.

Mis puutub eeldatavasse vigade arvu, siis vastavalt uuele rakendamismudelile hinnatakse kulude rahastamiskõlblikkust saavutatud väljundites. Seega ei vaadeldaks vigade arvutamisel iga üksiku tehingu seaduslikkust ja korrektsust, vaid saavutatud väljundite ja hüvitatud kulude suhet. Kuludele vastava väljundi puudumise korral vähendatakse neid iga-aastase tulemusaruande kontrollimise ja heakskiitmise raames, nii et ELi eelarve oleks kaitstud.

2.3. **Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed**

Täpsustage rakendatavad või kavandatud ennetus- ja kaitsemeetmed, nt pettustevastase võitluse strateegias esitatud meetmed.

Seadusandliku paketiga on ette nähtud, et liikmesriigid tagavad tõhusa kaitse pettuste vastu, eelkõige seal, kus risk on suurem, hoides ära, avastades ja korrigeerides eeskirjade eiramise ja pettuse juhtusid. Liikmesriigid peavad kehtestama tõhusad, hoiatavad ja proportsionaalsed karistused vastavalt liidu õigusaktidele või liikmesriigi õigusele ning nõudma sisse alusetult tehtud maksed koos intressidega.

ELi põhinõuded on üks osa juhtimisstruktuuridest, mida auditeerivad sertifitseerimisasutused ja riskipõhise lähenemisviisi järgides ka komisjon vastavalt ühtse auditi põhimõttele.

Olukorrale vastavaid üksikasju käsitletakse põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi pettustevastase võitluse läbivaadatud strateegias. Samas ei tohiks

pettuste ja eeskirjade eiramise muude ränkade juhtude liigitus tulevikus oluliselt muutuda võrreldes praeguse liigitusega.

Praegust liikmesriikide sihipärase koolitamise korda, kuidas pettusi ja muid eeskirjade eiramise ränki juhtusid ära hoida, avastada ja korrigeerida, laiendatakse tõenäoliselt tulevasele ÜPP-le. Sama kehtib liikmesriikidele mõeldud temaatiliste juhendite kohta, mis hõlmavad konkreetseid suure riskiga alasid.

3. ETTEPANEKU HINNANGULINE FINANTSMÕJU

Käesolevas finantsselgituses esitatud summad on väljendatud jooksevhindades.

Lisaks õigusakti ettepanekutest tulenevatele muudatustele, nagu on loetletud allpool lisatud tabelites, on õigusakti ettepanekutes tehtud veel muudatusi, millel puudub finantsmõju.

Tuleks rõhutada, et turuga seotud kulude puhul arvesse võetud summad põhinevad eeldusel, et riikliku sekkumise kokkuostu ei korraldata ega võeta ka muid meetmeid, mis on seotud kriisiolukorraga mis tahes sektoris.

EAGFi raames luuakse uus põllumajandusreserv, et põllumajandussektorit täiendavalt toetada turvavõrgumeetmetega turu korraldamisel ja stabiliseerimisel ning/või põllumajandustoodete tootmist või turustamist mõjutavate kriiside korral. Kõnealuse reservi maht peab olema vähemalt 400 miljonit eurot iga eelarveaasta algul. 2020. aastal põllumajanduse kriisireservist kasutamata summad kantakse üle 2021. eelarveaastasse reservi loomiseks; kasutamata summade iga-aastast ülekandmist kohaldatakse ajavahemikul 2021–2027. Reservi kasutamise korral täiendatakse seda olemasolevate eelarvevõimaluste piires või uute assigneeringutega. Kui ületatakse mitmeaastase finantsraamistiku perioodil 2021–2027 EAGFi erikulutustele kindlaks määratud ülemmäära, kohaldatakse kõigi nimetatud ülemmäära ületavate vajaduste rahuldamiseks, sealhulgas reservi taastäitmiseks, finantsdistsipliini mehhanismi. Seepärast ei nähta aastateks 2021–2027 ette finantsdistsipliini korduvat kasutamist reservi loomisel. Edaspidi kohaldatakse finantsdistsipliini mehhanismi EAGFi ülemmäärast kinnipidamise tagamiseks.

Mis puutub otsetoetustena makstavate sekkumiste liikidesse, siis Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1307/2013 eelarveaastaks 2021 (kalendriaasta 2020) seatud netoülemmäärad on kõrgemad kui summad, mis juuresolevates tabelites märgitud sekkumisliikidele on eraldatud, ja sellest tulenevalt tuleb neid summasid vastavalt ÜPP rahastamise paketti käsitlevale lõplikule kokkuleppele kohandada tähtaegadega, mida liikmesriigid vajavad sekkumismeetmete õigeaegseks rakendamiseks.

Ettepaneku kohaselt jätkatakse otsetoetuste liikmesriikidevahelist ühtlustamist: liikmesriigid, kellele makstav keskmine toetus on alla 90 % ELi keskmisest, täidavad ELi keskmisest 90 %-ni jäävast puuduvast vahest 50 % kuue aasta jooksul alates 2022. aastast. Kõik liikmesriigid annavad oma panuse sellisesse olukorra omavahelisse ühtlustamisse. See kajastub ÜPP strateegiakavasid käsitleva määruse IV lisas esitatud eraldistes, mis liikmesriikidele otsetoetusteks ette nähakse.

Põllumajandustootjatele ettenähtud otsetoetussummade vähendamine ei mõjuta otsetoetusteks ettenähtud eelarveeraldisi, sest maksete vähendamisest tekkivat ülejääki kasutatakse ümberjaotava toetuse rahastamiseks samas liikmesriigis. Kui maksete vähendamisest tekkivast ülejäägist ole võimalik otsetoetustena makstavaid sekkumisi rahastada, kantakse see üle asjaomase liikmesriigi EAFRD-eraldistesse. Selliste võimalike ülekantavate summade suurust ei ole võimalik praeguses etapis hinnata.

Mis puudutab EAGFi sihtotstarbelist tulu, siis prognoos kajastab pärast 2020. aastat laekuvate lubatud edasilükkamiste ja osamaksete mõju eelmistele kontrollimis- ja heakskiitmisotsustele ning sihtotstarbelist tulu, mis saadakse raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise tulemusena ning eeskirjade

eiramisest. Viimati nimetatu peaks võrreldes praegusega vähenema pärast uue rakendamismudeli kasutuselevõttu.

Mis puudutab EAFRDd, siis on ettepanekuga ette nähtud vähendada ELi-poolseid kaasrahastamismäärasid analoogselt muude Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidega. See koos sekkumisliikidele ettenähtud EAFRD-eraldistega võimaldab Euroopa maapiirkondi avalikust sektorist üldjoontes samamoodi edasi toetada. Liikmesriikidele tehakse eraldisi objektiivsete kriteeriumide ja varasema tulemuslikkuse alusel.

Reformiettepanekud sisaldavad sätteid, mis tagavad liikmesriikidele teatava paindlikkuse seoses eraldistega, mis on mõeldud otsetoetustena ja maaelu arengu toetustena makstavate sekkumiste liikidele, ning paindlikkuse otsetoetustena makstavate sekkumiste liikide ja teatavate sektoripõhiste sekkumisliikide vahel. Kui liikmesriik otsustab sellist paindlikkust kasutada, on sellel finantstagajärjed teatavate summade raames, mida ettepaneku praeguses etapis ei saa veel kindlaks määrata.

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik ja kulude uute eelarveridade esialgne loetelu²⁴

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneerin gute liik	Rahaline osalus			
	Rubriik 3: Loodusvarad ja keskkond	Liigendatu d/liigendam ata ²⁵	EFTA riigid ²⁶	Kandidaatri igid ²⁷	Kolmand ad riigid	Finantsmääruse artikli [21 lõike 2 punkti b] tähtsuses
3	[08.01.YY] EAGF – Mitteoperatiivne tehniline abi	Liigenda mata	EI	EI	EI	EI
3	[08.01.YY] EAFRD – Mitteoperatiivne tehniline abi	Liigenda mata	EI	EI	EI	EI
3	[08.01.YY] Rakendusametid	Liigenda mata	EI	EI	EI	EI
3	[08.02.YY] Põllumajandusreserv	Liigenda mata	EI	EI	EI	EI
3	[08.02.YY] Sektoripõhised sekkumisliigid ÜPP kava alusel	Liigenda mata	EI	EI	EI	EI
3	[08.02.YY] Turuga seotud kulud väljaspool ÜPP kava	Liigendat ud ja liigenda mata	EI	EI	EI	EI

²⁴ Praeguste eelarveridade arv peab jääma samaks ja numeratsiooni tuleb kohandada uuele eelarveliigendusele (nt praegused eelarvepeatükid 05 07 ja 05 08). Pärast ÜPPd käsitleva ettepaneku väljatöötamist võib liigendust kohandada.

²⁵ Liigendatud = liigendatud assigneeringud / liigendamata = liigendamata assigneeringud.

²⁶ EFTA: Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

²⁷ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

Mitmeaasta se finantsraam istiku rubriik	Eelarverida	Assigneerin gute liik	Rahaline osalus			
	Rubriik 3: Loodusvarad ja keskkond	Liigendatu d/liigendam ata ²⁵	EFTA riigid ²⁶	Kandidaatri igid ²⁷	Kolmand ad riigid	Finantsmääruse artikli [21 lõike 2 punkti b] tähtsuses
3	[08.02.YY] ÜPP kava alusel otsetoetustena makstavate sekkumiste liigid	Liigenda mata	EI	EI	EI	EI
3	[08.02.YY] Väljaspool ÜPP kava otsetoetustena makstavate sekkumiste liigid	Liigenda mata	EI	EI	EI	EI
3	[08.02.YY] EAGF – Tehniline tegevusabi	Liigendat ud ja liigenda mata	EI	EI	EI	EI
3	[08.03.YY] ÜPP kava alusel maaelu arengu toetustena aastatel 2021–2027 makstavate sekkumiste liigid	Liigendat ud	EI	EI	EI	EI
3	[08.03.YY] EAFRD – Tehniline tegevusabi	Liigendat ud	EI	EI	EI	EI
7	[08.01.YY] Põllumajanduse ja maaelu arengu poliitikavaldkonnas tegutsevate ametnike ja ajutiste töötajatega seotud kulud	Liigenda mata	EI	EI	EI	EI
7	[08.01.YY] Põllumajanduse ja maaelu arengu poliitikavaldkonda toetavad koosseisuväliste töötajatega seotud ja muud juhtimiskulud	Liigenda mata	EI	EI	EI	EI
7	[08.01.YY] Põllumajanduse ja maaelu arengu poliitikavaldkonna IKT- seadmete ja -teenustega seotud kulud	Liigenda mata	EI	EI	EI	EI

Eespool tabelis esitatud eelarvepunktide loetelu on esialgne ega mõjuta konkreetset eelarveliidendust, mille komisjon esildab iga-aastase eelarvemenetluse raames.

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	3	Loodusvarad ja keskkond
---	----------	-------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Pärast 2027. aa stat	KOKK U
08 02 YY – Põllumajandusreserv	Kulukohustused = maksed	(1)	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata		Ei kohaldata
08 02 YY – Sektoripõhised sekkumisi liigid ÜPP kava alusel ²⁸	Kulukohustused = maksed	(2)	2 044,116	2 066,584	2 091,060	2 115,010	2 139,737	2 165,443	2 192,347		14 814,294
08 02 YY – Turuga seotud kulud väljaspool ÜPP kava	Kulukohustused	(3)	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309		4 468,163
	Maksed	(4)	605,136	611,601	623,808	627,643	629,770	630,334	630,314	109,558	4 468,164
08 02 YY – Otsetoetustena makstavate sekkumiste liigid	Kulukohustused = maksed	(5)	37 392,689	37 547,129	37 686,679	37 802,859	37 919,038	38 035,217	38 151,396		264 535,007
08 02 YY – Väljaspool ÜPP kava otsetoetustena makstavate sekkumiste liigid	Kulukohustused = maksed	(6)	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321		2 949,249
08.02.YY – EAGF – Tehniline tegevusabi ²⁹	Kulukohustused = maksed ³⁰	(7)	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000		497,000

²⁸ Sektoripõhiste sekkumisi liikide mahu suurenemine ÜPP kava alusel on seletatav põllumajandussektori toetuseks kavandatud 60 miljoni euro suuruse eraldisega ning puu- ja köögiviljasektori kulude suurenemisega, mis ei piirdu ELi tasandi rahastamispaaketiga, järgides elarve viimatist täitmist.

²⁹ Kaasa arvatud summad, mida praegu rahastatakse peatükkide 05 07 (põllumajanduskulude audit) ja 05 08 (põllumajanduse ja maaelu arengu poliitikavaldkonna poliitiline strateegia ja koordineerimine) alt.

08 01 YY – EAGFi vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud ³¹	Kulukohustused = maksed	(8)	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000		91,000
67 01 & 67 02 – EAGFi sihtotstarbeline tulu	Kulukohustused = maksed	(9)	280,000	230,000	130,000	130,000	130,000	130,000	130,000		1 160,000
KOKKU – EAGF	Kulukohustused	(10)=(1+2+3+5+6+7+8-9)	40 300,435	40 527,343	40 791,369	40 931,499	41 072,405	41 214,290	41 357,373		286 194,715
	Maksed	(11)=(1+2+4+5+6+7+8-9)	40 267,262	40 500,635	40 776,868	40 920,833	41 063,866	41 206,315	41 349,378	109,558	286 194,715

08 03 YY – Maaelu arengu toetustena makstavate sekkumiste liigid	Kulukohustused	(12)	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561		78 613,927
	Maksed	(13)	786,139	3 703,699	6 314,312	7 860,977	9 356,414	10 331,700	11 025,236	29 235,450	78 613,927
08 03 YY – EAFRD – ELi tehniline tegevusabi	Kulukohustused = maksed ³²	(14)	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147		155,029
08 01 YY – EAFRD vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud	Kulukohustused = maksed	(15)	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000		42,000
KOKKU – EAFRD	Kulukohustused	(16)=(12+14+15)	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708		78 810,955
	Maksed	(17)=(13+14+15)	814,286	3 731,846	6 342,459	7 889,124	9 384,561	10 359,847	11 053,383	29 235,450	78 810,955
ÜPP-le ettenähtud assigneeringud	Kulukohustused	=10+16	51 559,143	51 786,051	52 050,077	52 190,207	52 331,113	52 472,998	52 616,081		365 005,670

³⁰ Lihtsustamise huvides käsitatakse siin EAGFi tehnilise abi assigneeringuid liigendamata assigneeringutena. Täitmata kulukohustuste summa tundub ebaolulisena võrreldes käesoleva finantsselgituses esitatud kogusummaga.

³¹ Kaasa arvatud summad, mida praegu rahastatakse eelarvepunktide 05 01 04 01 – Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) toetuskulud – mitteoperatiivne tehniline abi, ning 05 01 06 01 – Tarbija-, Tervise- ja Toiduküsimuste Rakendusamet – toetus põllumajanduse edendamise programmist, alt.

³² Lihtsustamise huvides käsitatakse siin EAFRD tehnilise abi assigneeringuid liigendamata assigneeringutena. Täitmata kulukohustuste summa tundub ebaolulisena võrreldes käesoleva finantsselgituses esitatud kogusummaga.

KOKKU	Maksed	=11+17	41 081,548	44 232,481	47 119,327	48 809,957	50 448,427	51 566,162	52 402,761	29 345,008	365 005,670
--------------	--------	--------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	-------------

Ümardamise tõttu ei ole kogusummad päris täpsed.

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	7	„Halduskulud“
---	----------	---------------

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Pärast 2027. aa stat</i>	KOKKU
Inimressursid		125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678		879,746
Muud halduskulud		6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008		42,056
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 7 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused = maksed	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686		921,802

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Pärast 2027. aa stat</i>	KOKKU
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	51 690,829	51 917,737	52 181,763	52 321,893	52 462,799	52 604,684	52 747,767		365 927,472
	Maksed	41 213,234	44 364,167	47 251,013	48 941,643	50 580,113	51 697,848	52 534,447	29 345,008	365 927,472

Ümardamise tõttu ei ole kogusummad päris täpsed.

3.2.2. Üldine hinnanguline mõju haldusassigneeringutele

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist
- ☒ Ettepanek/algatus hõlmab haldusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Aasta	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	KOKKU
-------	------	------	------	------	------	------	------	-------

Mitmeaastase finantsraamistik u RUBRIIK 7								
Inimressursid	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	879,746
Muud halduskulud	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	42,056
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 7 kokku	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	921,802

Mitmeaastase finantsraamistik u RUBRIIGIST 7 välja jäävad kulud³³								
Inimressursid	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	12,950
Muud halduskulud	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	120,050
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 7 välja jäävad kulud kokku	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	133,000

Ümardamise tõttu ei ole kogusummad päris täpsed.

KOKKU	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	1 054,802
--------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Personali ja muude halduskuludega seotud assigneeringute vajadused kaetakse juba meedet haldava peadirektoraadi assigneeringutega ja/või assigneeringute ümberpaigutamise teel peadirektoraadi sees. Vajaduse korral võidakse personali täiendada iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega.

³³

Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised BA read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

3.2.2.1. Hinnanguline personalivajadus

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist.
- ☒ Ettepanek/algatus hõlmab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Hinnanguline täistööajale taandatud töötajate arv

Aasta		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Ametikohtade loeteluga ette nähtud ametikohad (ametnikud ja ajutised töötajad)								
Komisjoni peakorteris ja esindustes		845	845	845	845	845	845	845
Delegatsioonides		3	3	3	3	3	3	3
Teadustegevus								
• Koosseisuväline personal (täistööajale taandatud töötajad) ³⁴								
Rubriik 7								
Rahastatakse mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 7	- peakorteris	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75
	- delegatsioonides	1	1	1	1	1	1	1
Rahastatakse programmi vahenditest ³⁵	- peakorteris	29	29	29	29	29	29	29
	- delegatsioonides							
Teadustegevus								
Muu (täpsustage)								
KOKKU		935,75	935,75	935,75	935,75	935,75	935,75	935,75

Personalivajadused kaetakse juba meedet haldavate peadirektoraadi töötajatega ja/või töötajate ümberpaigutamise teel peadirektoraadi sees. Vajaduse korral võidakse personali täiendada iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega.

³⁴ Lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditööjõud, noored spetsialistid delegatsioonides.

³⁵ Tegevusassigneeringutest rahastatavate koosseisuväliste töötajate ülempiiri arvestades (endised BA read).

3.2.3. Kolmandate isikute rahaline osalus

Ettepanek/algatus:

- ☒ ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist
- ☐ hõlmab kaasrahastamist, mille hinnanguline summa on järgmine:

Assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Aasta	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	KOKKU
Täpsustage kaasrahastav asutus								
Kaasrahastatavad assigneeringud KOKKU								

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

- ☐ Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele
- ☒ Ettepanekul/algatusel on järgmine finantsmõju:
 - ☐ omavahenditele
 - ☒ muudele tuludele

palun märkige, kas see on kulude eelarveridasid mõjutav sihtotstarbeline tulu ☒

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Tulude eelarverida:	Ettepaneku mõju						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
67 01 & 67 02	280	230	130	130	130	130	130

Sihtotstarbeliste tulude puhul täpsustage, milliseid kulude eelarveridasid ettepanek mõjutab.

08 02 YY – Sektoripõhised sekkumisliigid

08 02 YY – Otsetoetustena makstavate sekkumiste liigid

Muud märkused (nt tuludele avaldatava mõju arvutamise meetod/valem või muu teave)

Vt märkused punktis 3.